

WLOLI

FRANKUMBER

SISU: KAS MEID VAJATAKSE — K. AINOMÄE / LAH-
KUJALT — V. AAB / LAHKUDES — M. ANNUS /
KASUTA AEGA — M. PARK / MERIKESE METSAKURU —
E. LÕHMUS / MATKA TEHNILINE KULG — A. MILLER /
VENEMAA VANA KORRA ULDJOOINI — E. AUDOVA / T. K. G.
ABITURIENDID / NOORUSELE — E. L. / T. L. K. LÕPETAJAD /
T. K. K. LÕPETAJAD / RÕÕM KEVADEST — FILO / LEMMIK —
IVI / KOOLIELU / KAAS E. KERALT.

ILOLI

TARTU KOMMERTSGÜMNAASIUMI, LINNA KESKKOOLI, KAUBANDUS-
JA KAUPMEESTEKOOLI ÕPILASKONNA AJAKIRI

VII aastakäik

Mai 1937

Nr. 6 (40)

KAS MEID VAJATAKSE?

Saabuval kevadel saadab meie kool välja oma järjekordse lennu. Seekord viieteistkümnenda, juubelilennu. Terve hulk noori tunnistatakse võimelisteks astuma siit koolist omandatud teadmistagavaradega tegelikku ellu.

Ma ei hakka siinkohal meelde tuletama neid päevi, mil tulime siia kooli väikeste poiste ja tüdrukutena. Arvan, et kõigil asjaomastel on mälestused nendest päevadest veel selgesti meeles. Siis puudus meist suuremal osal teadmine, miks astusime just Kommertsgümnaasiumi. Vaid vähestel meie hulgas oli juba välja valitud elukutse, mille omandamiseks oli tarvis kommertsharidust. Nüüd siin koolis viibitud aastate kestel oleme omandanud juba kindlad vaated elukutse valikuks. Suurem osa meist kavatses loomulikult siirduda ametialale vastavalt meie kooli eritüübile. Leidub aga ka õpilasi, kes ei leia endale elukutset meie kooli erialalt.

Isik, kes arvab, et meil lõpetajail algab nüüd kuldne ajajärk, parem kui senine küllaltki vaeva nõudev ning närve pingutav koolipõlv, sest omandame nüüd isikuvabaduse ning saame täieõiguslikuks kodanikuks, see eksib.

Ei aita veel, et omame tunnistust, mis tähendab, et oleme koolist omandanud teadmisi, mida võiksime kasutada eduga vastaval ametikohal. Meil puudub alles koht, kus tööle rakenduda. Tekib küsimus: kas meid vajatakse kuskil ametikohal. Kahjuks väga harva, võime vastata. Tahtmatult hakkame mõtlema, kas ja milleks oli vaja lõpetada gümnaasium, kulutada energiat, kui nüüd teenistuse otsimisel tuleb võistelda alghariduse omandanutega.

Arvan, et meil siiski ei tule kahetseda, et oleme vaeva näinud gümnaasiumi lõpetamisega.

Olles omandanud siit koolist üld- kui ka eriharidust, oleme alati eelistatud seisukorras. Meie oskame kohaneda kiiresti igasugusele tööle, leiame väljapääsu isegi kõige raskematest olukordadest. Tähtis on vaid, et meie ei muutuks passiivseiks ega ennast alahindavaiks paigaltammujaiks, sest neid ei vajata kuskil.

Kui aga oleme aktiivsed ja edasipüüdjad, siis vajatakse meid alati kõikjal.

Ma tahaksin loota, et kui meie TKG lõpetajad oma kavatsuse kohaselt 1942. aasta II nelipühäl kokku tuleme, siis meist on igaks leidnud endale kindla tegevusala ja meie võime öelda: meie järele tunti siiski vajadust.

Karl Ainomäe.

LAHKUJALT.

Taas on saabunud kevad ja vallanduvad ukсед, mis ei lange lahkujate järele kinni enam kunagi teiseks, möödunud perioodi pikkuseks ilusaks ajaks.

Homme algab elu... ja siis katkeb muinasjutu pärlikee, ja üksikuid pärle veereb nukral tuhnil helinal laia, laia, mõrnavasse vaagnasse, vaagnasse, kus rutt rauged aastatega, kus uljas hüüegi sureb; veereb pärle vaagnasse mille serv mõni aasta hiljem tundub ületamatuna...

Sääl on äripäev ja siin veel täna oleme meie, meie, kelle silmis on maailmatäis unistusi — on vaikne palve ja võimas juubeldus suurest ideest — elamisest; siin oleme meie, kes hõõgume sisimast tulest ja kellest kaugele, peidetuks, maetuks on jäänud eluhirm... Meie teed ei kulge

orgudesse, vaid mäetippudele! Meie käed ei lange jõuetuina ja meie ei pöördu lööduina tallama rajatud teid: maailmas on iga jalatäis maad meil veel terra incognita. Kolme aasta mälestused elavad kooliseinte vahel... Kolme aasta mured ja rõõmud on kasvanud siin — tuultest ja külmast varjatud paigas — kirkavärvise õiena...

Kas ei hellita nukrustavalt me pilgud iga eset, iga trepiastet, iga aknasimssi siit lahkudes ja kas ei ehita üle aastate külmuse me ühised mälestused silla nii õpilaste kui ka armastatud pedagoogide vahele siis, kui tuleme, XII lend, maikuu 1. päeval 1941. aastal taas!...

Loodame! Loodame ka, et lahkumine on veel kord jällenägemine!

V. Aab.

LAHKUDES.

Saabunud on kevad täis helget päikesepaistet, kuid hinge poeb siiski salajane nukrus, sest varsti avab kool oma ukse keskkooli eluröõmsale I lennule. Ja siis?..

Lahkunud, me läheme laiali igasse ilmakaarde, osa gümnaasiumi, osa tegelikku ellu, hakates rajama ise teed. 52 eluröõmsast ksv. on jõudnud lõppu ainult 36, ülejäänud ei suutnud tempole vastu pidada ja olid sunnitud maha jääma. Kuid meie — ärgem jääme seisma iga näiliku raskuse ees, vaid võideldgem ikka edasi ja jõudkem sihile, sest selles seisabki elu suurim saavutus. Ühtekuuluvus ja ühismeel on järjest kasvanud ja on jõudnud nüüd haripunktile. Kahju on lahkuda

ja vastu minna tundmatule tulevikule. Viie aasta pärast kokku tulles näeme, missuguse sihi on keegi valinud, kuivõrd vapralt on keegi võidelnud ja kuidas on keegi oma teadmised praktiliselt rakendanud. Teie aga, õpetajaspere, võtke vastu meie südamlük tänu nähtud vaeva eest. Ärgem unustagem kunagi meie armastatud klassijuhatajat, kes on palju vaeva näinud, püüdes meist, eluröõmsast ja kärarikkast klassist, kasvatada kõigiti korrektsid inimesi.

Lahkudes ärgem unustagem külastada meie armsat haridustemplit II np. 1942.

M. Annus.

Kasuta aega.

Inimkonna ajaloolises arenemises on noorpõlv etendanud alati edasi- viivat osa. Maailma parandavad õilsad aated on leidnud ikka innus- tunumaid poolehoidjaid noores gene- ratsioonis, kes on vastuvõtlik kõi- gele hääle ja kaunile. Noorsoo kaudu on teostatud palju uuendusi

ümbruskonda ja seepärast on vali- kuvõimalused avarad ja otsimisteed vabad. Mitmed voolud ja ideed kutsuvad noori oma kandjaiks. Seepärast peab kriitiliselt mõtlema ja kavakindlalt tegutsema, valimaks eluvaadet ja tegevussuunda. On olemas kaks päevalikuvõimalust:

T. K. G.-i 1937. abiturientid (XV lend).

Ees vasemalt paremale: E. Poolakese, E. Jeeger, E. Leet, E. Siilbaum, M. Amjärv. I rida: A. Kroon, R. Sprenk, H. Viller, A. Kaljot (klassijuhataja), M. Saar, K. Ainomäe, E. Ambre. II rida: A. Laaman, S. Tõnismaa, L. Vagner, L. Ainsalu, L. Millistvere; J. Puna, S. Siska, L. Takki, L. Sirel, R. Savina. III rida: T. Lissman, A. Tennen, L. Saar, A. Metsmaa, K. Mutso, K. Kripson, T. Stroom, L. Rebane, A. Luik.

ja pandud maksma uusi tõekspida- misi, mis on olnud kasuks kogu ühiskondlikule arengule.

Noorusaeg on otsingute, maa- ilmavaateliste ja vaimsete tõeks- pidamiste kujunemise ajajärk. See on ajastu, millal elluastuv noor ini- mene valib endale elueesmärgi, mis annab kogu edaspidisele tege- vusele mõtte ja sisu. Noorus pole veel assimileerunud tavalisse vaim- selt ja kõlblalt madalmiljöölis-

kas jääda nn. tavaliseks igapäeva- seks inimeseks, kelle elueesmärk on ainult omaenese hääolu ja oma isiklike materaalsete huvide rahul- damine, või saada ühiskondlikult mõtlevaks isikuks, kes kogu oma jõu pühendab üldsuse teenistusse ja oma positiivsete võimete arendami- sele. Esimesel teel on kerge ja lõbus kulgeda. Teine tee on aga okkiline võitlusettee. Seda teed on käinud kõik suurematud ühis-

kondlikud reformaatorid ja mõtlejad, kes on pidanud tihtigi elu ohverdama oma tõekspidamiste eest. Kuid ainult tänu neile, seisame praegusel kultuurilisel tasemel. Praeguse noorsoo enamik on end lasknud kaasa kiskuda üldisest materialistlikust ja elupõletavast ajavaimust. Seltskonnas levinenud pahed on kahjuks leidnud ka tõusvas noorsoos soodsat kasvupinda. Vaimsed huvid ja aatevõitlus seisavad üsna tagaplaanil, kuna esirinda on nihkunud lõbukultuur, alkoholi nautimine ja ebaotstarbekohane rekorditsemine. Kuid suures noorteperes leidub ometi rühmkond vaimselt ärksamaid noori, kes on innustunud aatevõitlusest ja uljaist eesmärkidest. On noori, kes oma eesmärgiks seadnud võitluse taunitavate pahede vastu. Kuigi neid noori on arvuliselt vähe, kuid seda suurem on nende võitlusind ja raugematum tarm. Kuigi tänapäeva olud on ebasoodsad noorsooliikumisele ja elureformistlikele püüetele, pole siiski kustunud noorustule leek. — Praegune aeg kohustab noori võitlejaid eriti tarmukalt vaimsele võitlusele. Ta kohustab innukamale isetegevustööle ja endaarendusele, kohustab täielikule elu-uuendusele nii enese isiklikus elus kui ümbruskonnas. Kõigi ühiskondlike pahede suhtes tuleb võtta eitav seisukoht. Mõtlev ja arenenud noor ei saa jääda passiivseks päältvaatajaks niisuguse ühiskondliku pahe suhtes, nagu on seda alkohol, mis teeb kohutavat hävitustööd. Igale vähegi arenenud noorele peaks olema karskus enesest mõistetavaks nõudeks. Kuid karskus pole mitte

eesmärk omaette, vaid ta on abinõu meie maksimaalsete võimete arendamiseks. Üksnes karske inimene suudab täiel määral oma ideaale teostada, oma tahtejõudu karastada ja seda otstarbekohaselt kasutada. Kuigi juba kaks tuhat aastat on maailmas jutustatud ligimesearmastust ja kuulutatud rahu, pole ometi raugenud vihavaen ja sõda üksikute rahvaste ja klasside vahel. Üha tugevamalt levineb maailmas šovinism, militarism ja ebaõiglane suhtumine kaasinimestesse. Kas mitte noorsugu ei peaks nende küsimuste üle järele mõtlema?

Noorte päralt on tulevik. Ja neist oleneb, kas tuleviku-ühiskond on parem ja õiglasem praegusest. Kas langeb praegusele tõusvale noorsoole osaks au olla päikesepaistelisema tuleviku rajajaks või teostub uus õilsam inimkond alles aastasadade pärast, see oleneb kõik praegusest noorsoost. Tulevik kohustab noori intensiivsemale tegevusele ja enesearendamisele. Kõigepäält peame oma isiklikus elus teostama elureformi, end arendama uuteks kõlblaiks ja tahtejõulisiks isikuiks, sest parem inimühiskond teostub siis, kui indiviidid on arenenud ja hääd. „Ei ole ülevaid sihte ilma ülevate inimesteta,“ ütleb kultuuritegelane dr. Annist.

Ülesandeid on ees palju ja tegevusväljad on suured. Seepärast kasuta oma noorusaastaid, oma õppetööst ülejäävat vaba aega. Ja kasuta seda otstarbekohaselt tööks, mis aitab üldsust viia vastu helgemale tulevikule.

Meinhard Park.

MERIKESE METSAKURU.

Lumi on juba sulanud. Ärksad rohutudid hiilivad arglikult vanade rootsude varjust. Putukadki ronivad välja talvekortereist, sibavad uniselt puujuurtel ja rohukõrtel. Kõikjal on kui suur virgumine, elu taasärkamine. Esimesed kevadekuulutajad, kuldnokk ja lõoke, on juba kohal.

kaasas, valmistub ta minekuks. Ema annab oma uue villase räti pähekoitmiseks, et tuul kõrvust läbi ei tõmbaks.

Häämeelega ta just ei läheks, kuid minemata ka ei jätaks. Talle ei meeldi Sepa-tädi alatised pärimised koduste ja tuttavate üle, kuid seda enam meeldib sõnraist ja vabar-

T. K. K. 1937. a. lõpetajad (XII lend).

Ees vasemalt paremale: A. Tierman, A. George, L. Sorgsep, M. Audova, S. Kurvits. I rida: L. Praks, V. Viirand, V. Aab, hr. E. Markus (klassijuhataja), V. Steinberg, L. Vahi, P. Saks. II rida: J. Kuiv, S. Peebu, H. Aigro, H. Karm, A. Salumäe, B. Tamme, H. Kool, K. Leego. III rida: A. Seitam, J. Kukk, L. Põllusaar, H. Audova, A. Kasenurm, O. Karus.

Kevad tuleb Metsakurulegi, vaikesse, maanteest eemal asetsevasse asunikumajja. Juba kuulukse kilavaid lapsehäälil õues, kanad kaagutavad, kukk soputab mullahunnikul rahulolevana tiibu ja kirju peni klähvib röömsatujuliselt.

Metsakuru ema juba ammu ootas paremaid ilmu, et saata tagasi naabriperenaiselt laenatud kangasuga. Täna tulebki Merikesel Sepale minna laenatud tagasi viima. Tuks

naist keedetud „klaar sahv“ ja pehmed singiviilud.

Jõudnud porisele ja sopilisele külatele, puhkab Merike silmapilgu ja vahetab ka kandamid. Külakostiks kaasaantud korbi võtab nüüd paremasse kätte ja kangasoa vasesse. Tuks kasutab aega selleks, et põllul nokitsevat varest minema hirmutada. Merike teab, et järgmise teekäänaku tagant on Sepa talu juba näha. Nüüd kujutab ta

endale ette Sepa-tädi ümmarat, alati läikivate prilliklaaside tagant vaatavat nägu. Kuidas ta käed põlle all kokku lööb ja imetleb: võeh, Kuru Merike kah siia tulnud! Kas isa haige või? — Ja järjest uusi küsimusi esitatakse, ootamata eelmise vastust. Merike ei saagi kaugeemale oma mõtetega; juba paistab Sepa veidi suitsunud korstnaga sindlikatus ja maja esikülge piirav õunaja kirsipuuad. Eriti kevadel õitsemisajal meeldib see aed Merikesele. Puud on siis kui valges vahus, millesse seguneb õunapuude õnroosasid ja punakaid õienuppe. Maja taga on väike metsatukk. Ka säääl meeldib Merikesele, kui päike paistab ja pikad leinakaskede oksad heidavad rohule varje.

Sepa-tädi ise askeldab kaevul, lööb toobrisse vett, roheline seelikusaba lehvimas tuules. See Sepa-tädi ehk Rosalie-proua, nagu ta häämeelil kuulub end kutsutavat, mõistab kirevärvilistest rõivastest lugu pidada. Kus sa kõlbadki siis minna külla paklases seelikus ja omavillases jakis. Kodus ka — üks sepiline tuleb, teine läheb — peab ikka olema paremini rõivastatud. Ja külaskäimist on Sepa-tädil sageli. Taluperenaised peavad suurt lugu tema soonetasumisest. Eks ta aidanud ju Merikese emagi, kui see möödunud sügisel end heinaveol „ära venitas.“

Merikese lähenedes paneb tädi käed puusa ja uudistab silmi vidutades tulijat. Aegajalt keelab ta haukuvat koeranässi, kes Merikese teretusegismmutab. Tundnud tulija, käsib tal tarre minna, kuid Merike ootaks parema meelega. Tädi lööb toobri täis ja võtab laudakünniselt seasootmispanged. Merike ei julge minna läbi poolhämara sepikojas, kus punased sädemed igas suunas kargavad, kardab musta näoga sepapoissi, kes nurgas lõõtsa tõmbab ja kus sepiliste jämedad häälled kostavad kõrvulukustavate kõlksahtuste vahele. Ta pelgab ka

läve ees seisvat rautatavat mustakarvalist hobust, kelle silmavalged ähvardavalt pöörlevad.

Toas tädi otsib kohe külalisele kapinurgast moosipurgi ega unusta singiviilakuidki. Pärast annab veel ahjukapist linasest riidest kotikesest kuivatatud õunu „teele nosimiseks“. Kogu söömaaja kestel pärib Merikeselt teateid koduste üle: kas isal nisuseemet on? mida hommikul söi? liha soolas on veel? kas lehm lüpsab juba jne. Ja küsimusi on Sepa-tädil palju rohkem kui Merike vastata jõuab. Merikesele ei meeldi see alatine pärimine ja seletamine. Sepa-tädi räägib vahest sääraseidki asju, mis nagu sunnivad Merikest häbenema. Seletab, et küünlalaada aegu Merikese isa tulnud purjus-päi koju ja riinud emaga — ja teadvat Merike, kas see on õige. No-jah, see ei olegi kah tädi asi, aga sepilkäijad räägivad. Merikesel on kõht täis, teeb äraminekujuttu juba. Kodus ehk Malle ei jää magama ja kes teda siis kiigutab; Tuksil ka ehk kõht tühi.

Ega tädi sunnigi teda kauem istuma; endal ka talitus ootab, uudised samuti kuulnud. Õueväraval pärib veel, et kas Merike sel kevadel tuleb nüüd neile kasutütreks. — Merike ei tea seda. Kes siis Villu ja Mallega mängib, kui Merikest ei ole, kes Tuksigagi jookseb.

Sepa-tädi on juba ammu Merikest kasutütreks tahtnud. Neil endil ühtegi last ei ole. Kui Metsakuru emale Villu sündis, käis Sepa-tädi eriti pääle, et antagu Merike nüüd nende juurde. Ema seletas, et las laps kasvab, tunneb ja teab siis ise, kuhu tahab ja läheb. Ja eks, kui Jumal tervist annab, saab ise ka lastega toime, ei raatsi neist ühtegi praegu anda . . .

Nüüdki, kui Merikesel on ka teine õde ja ta ise juba 11-aastane, tahab tädi jällegi teda enda juurde. Kas Merike tahab? — Jah, Merike tahaks, aga võetagu Villu, Malle, Tuksi ja isa-ema kaasa, võetagu

maja ja vana Mustik ka kaasa. Siis Merike läheks Sepale, sööks leinakaskede all moosi-leiba ja annaks singikamarad Tuksile. Roosid õunapuu-õisi tooks Mallele mängimiseks. Kuid Merike teab, et küsimuse alla tuleb tema üksi, ilma Villuta, Mustikuta ja kõigeta . . .

Oma Metsakuru Merike ei jäta. Praegu juba halliks muutunud seinapalgid tunduvad veel kollastena

Malle, kes ööselgi magada ei lasknud, oli Merikesel veel palju tegemist. Isa-ema töötasid päeval väljas, Merike hoolitses kodus väikeste eest. Kui need magasid, sibilis ta akende all mulla kohedaks ja voolis peenrakesi päevalillede jaoks. Sepa-tädi käest saigi neid musti ja hallitriibulisi terakesi, mis sügiseks kasvasid toredaiks kollaseõielisteks lilledeks. Need olid Metsakurul esimesed

T. L. K. 1937. a. lõpetajad (I lend).

I rida: H. Sepp, E. Saar, V. Moss, E. Laas, M. Päid, H. Kulla, H. Virro. II rida: A. Volmer, H. Puusepp, H. Kiik, A. Antsov, hr. V. Ehrglis, M. Annus, L. Mikhelson. E. Allas, III rida: F. Pärtelpoeg, L. Eper, L. Hauk, G. Zooper, M. Valtmann, E. Pungaste, E. Pütsep, E. Kolmkant, L. Vilken, K. Gröönberg, E. Hermann. IV rida: E. Roolend, H. Kalmre, P. Rasen, E. Ainla, E. Panksepp, O. Lüigand, R. Kaal, A. Teemant, O. Uibo, E. Koppa.

ja vaigulõhnastena. Siis tuli laudaja aidaehitamine. Merike mängis siis krabisevate laastudega; järgnes laadapäev, mil Merike ei jõudnud oodata vanemate kojutulekut. Kui oodatavad saabusid, sammus veidi väsinult must valgetähniline lehm vankripära taga. Ohtul sai ta sooja lehmapiima. Siis tuli Villu. Merikesel on mees, kui väike ja roosa oli Villu, mähitud valgete linade sisse. Pistis vahel varba suhu ja häälitsetes lapsekeeles. Ja pääle Villu-

lilled, mida Merike ise kasvatas.

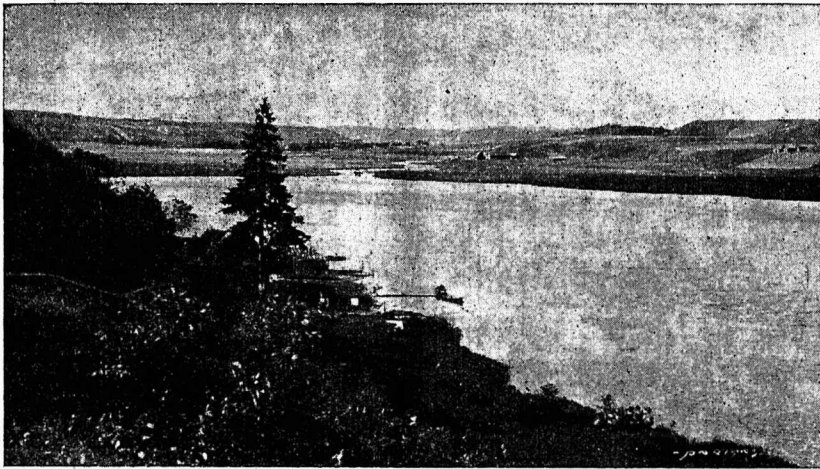
Täna, selgel kevadpäeval, millal päike kilendab veelompides, teab ta kindlamini kui kunagi varem: oma Metsakuru ei vaheta ta kunagi millegi vastu. Jäägu Sepa valgeks lubjatud ahi ja lagi sinna, kus on — Merike neist ei hooli. Tema kuulub oma Metsakurule, mille punane korsten saadab juba valgeid suitsusagaraid taeva poole.

E. Lõhmus.

MATKA TEHNILINE KÜLG.

1. **Matkakaava.** Huvimatkaajad määraku juba varakult kindlaks oma rännaku siht ja kava. Seda võib teha üheskoos, kuid võib ka üks isik kava välja töötada, mis siis kõigi osavõtjatega koos läbi arutatakse ja mida tarbekorral täiendatakse. Kavas märgitakse külastada kavatsetavaid kohad, maastiku iseärasused, muinasaegsed mälestusjäänused, iseloomulikumad rahva elu-avaldused, vöbimiskohad jne. Kahtlemata on tarvilik enne matkale minekut tutvuda nende kohtadega, kust tahetakse läbi minna. Selleks tuleb kasustada kirjandust, niipalju

teemadeks maapinnavormid, taimestiku, loodusevarad, külatüübid, tööstuse, mõne rahvaklassi elu-olu (randlaste, setude), muinaslinnused jne. Sellele vaatamata ärgu piirdutagu ainult ühe ala vaatlemisega. Vaadelda ja tähele panna tuleb kõike, pääteemale aga peab juhtima erilist tähelepanu. Selleks muretsetagu postkaarte, küsiteldagu elanikke, tehtagu ülesvõtteid, skitse, kogutagu kivindeid, taimi jne. Et matkal omandatud teadmised oleksid täpsed ja tõetruud, tuleb päeva jooksul sagedasti tarvitada märkmikku ja öhtul teha

kui seda on ja kuipalju see on kättesaadav. Lugeda tuleb ka ajalehtedest ja ajakirjadest („Loodusevaatleja“, „Turismi uudiseid“ jne.) vastavaid kirjeldusi. Sagedasti sisaldavad need mitmesuguseid huvitavaid andmeid matkaja jaoks. Soovitav on ka saadaolev kaardimaterjal läbi vaadata ja vastav kaardileht rännaku jaoks muretseda, et osataks liikuda vööras paigus ja suudetaks leida vaatamisväärsusi kohti. Võib muidugi koolikaardilt paras osa matka jaoks ära kopeerida. Materjali hankimisel tuleb pöörduda aineöpetajate poole.

Vaatamisväärsuste paikade ülesleidmist kohapääl kergendavad tulevikus turismitähised, mida Eesti Turistide Ühing kavatses asetada liiklemisteede äärde. Tähise juurde asetatakse tahvel paiga asukoha joonisega ja kaugusandmetega. Muinaslinnuste otsa kavatsetakse asetada l.pud. Tähistamine algab tänava kevadel ja seda toimetavad kohalikud noorkotkaste organisatsioonid.

2. **Matkateema.** Iga matkaja valib endale ühe päämise matkateema, millele ta siis rännates pöörab erilist tähelepanu. Vastavalt huvialadele võib valida näiteks

pikem kirjalik kokkuvöte tähelepanekutest. Siis on muljed veel värsked ja on võimalik, kui tarvis, täiendusi teha. Ei tohi lootma jääda mälu, sest paljugi ununeb varsti. Üks matkasalga liige peab pääle selle veel päevikut pidama tõsiste ja lõbusate päevalamuste ja ettenägemata sündmuste kohta. Saadud muljed ei pea jääma ainult igäühe enda teada. On mõeldav, et neid hiljem ka teistele mõnel koosolekul ette kantakse või koguni teatud aja järele matkal kogutud materjalide ja tööde näitus korraldatakse või matkakirjeldus kooli ajakirjas avaldatakse. Sääil siis näevad ka teised, et tõesti võib matkal silmaringi laiendada ja teadmiste hulka suurendada.

3. **Matkajuht.** Matka edu oleneb suurel määral matkajuhist. Nooremate matkajate juhiks olgu mõni täisealine, vanemates salkades aga samavanune kui matkajad, kuid kellel selleks terve grupi usaldus. Matkajuht peab olema energiline, arukas, kiire otsustusvöimega ja kindla sõnaga. Ta peab tundma oma matkakaaslaste iseloomu ja kehalisi vöimeid. Ta peab tundma ka hästi matkakaava. Matkajuht peab arvestama alati osavõtjate vanust ja vöimeid,

Võib juhtuda, et nooremad matkajad, jõudnud kuhugi päralt, ei oma tarvilisel määral enam vaimset jõudu vaatlemiseks ja süvenemiseks. On hea, kui juht on enne ise jala läbi käinud kavatsetud tee. Matkajuhil tuleb luba hankida koolijuhatajalt või rühmavanemalt korraldatavaks ettevõtteks. Ta peab õiendama formaalsusi, kui soovitakse mõnes kohas sõita rongiga või laevaga, et ei tekiks ärasõidu eel takistusi. Kui minnakse eramaadele, siis tuleb paluda selleks luba kohaomanikult või isikult, kelle valdusel on nimetatud maaala. Juhi või tema abi (kes oleks ühtlasi ka laekur) käes olgu kompass, maakaardid, sõiduplaan, esimese abi paun jne. Matkaga seotud ühised kulud arvutatakse ette välja ja nimetatud summa tasuvad osavõtjad enne teekonna

varustatud seljakotiga. Et seljakott veel Eestis vähe on levinud ja võrdlemisi kallis on, võiksid matkajad neid ise oma töökoondustel või käsitöötundides teatud eeskuju järele valmistada. Nad olgu veekindlast riidest ja jaotatud vahede abil eriosadeks. Pikemale matkale on tarvilik kaasa võtta padjapöör, linad ja õhuke vaip, külmemate ilmade jaoks kampsun. Iseenesest mõistetavad on ka hambahari, hambapulber, seep, käterätik, üks vahetus puhast pesu, kaks paari sokke, niiti, nõelu ja haaknõelu. Kui soovitakse ise toitu valmistada, võetagu kaasa veel nuga, kahvel, taldrik, lusikas ja kruus. Keetmise jaoks olgu üks ühine kerge katel. Tarvilikud on veel pappkaanetega märkmik, mille külge on seotud tupega pliats ja vastavalt huvialale luup, pudelid

Kuressaare.

algust juhi või laekuri kätte. Ka õõbimisvõimalusi peab juht hankima kirjalikult enne matka algust. Parimateks õõbimis-kohtadeks on turistide kodud, koolimajad, talud. Juht annab matka alguse ja kogumiskoha igale osavõtjale isiklikult teada märkusega, et hilinejaid ei oodata. Viimastel tuleb pöörduda koju tagasi, sest üksikult järelematkamine on keelatud. Juht valdab matkal üldise korra ja viisaka käitumise järele. Nii on keelatud lillede korjamine, mis mõne aja pärast niikui-nii närtsinult maha visatakse. Küll aga on lubatud taimede kogumine herbaariumide jaoks. Matkadel tuleb hoiduda külastamast võõraste maju (meie oludes kõrtsse). Nõuab aga äkiline äike seda, siis tuleb juhtida matkajaid ruumi, kus teisi külastajaid ei ole. Nooremad matkajad peavad hiljemalt kell 22, vanemad hiljemalt kell 23 magama heitma. Ettevalmistustega alustatagu varemalt. Hommikul tuleb tõusta hiljemalt kell 7.

Matka varustus. Iga matkaja olgu

veeloomade jaoks, taimede kogumise kaaned, paber; liblikavõrk, värvipliatsid, kodutütre laulik jne. Seljakoti eriosadesse mahutatakse toidutagavarad. Kel juhtub olema, see võtab kaasa ka binokli ja fotoaparaadi.

5. Toitlustamine. Et noortel matkajatel on tavaliselt hää isü, siis tuleb ka korraliku toitlustamise eest hoolt kanda. Matkajad valigu endi keskelt korrapidajad, kes oma salgale piima hangivad, kord päevas sooja sööki muretsevad jne. Ei tohiks tekitada raskusi näiteks lõunaks piimasuppi keeta, kartulid küpsetada ja silku või liha praadida. Esimesteks päevadeks jätkub kodunt kaasavõetud, võileibadest ja muna-dest, hiljem tuleb aga ka õhtu- ja hommikusööki ühiselt muretseda. Lubamatu on rännakul kaasas kanda rohkesti maiustusi või teeäärsetesse kauplustesse sisse joosta, osta limonaadi, kompvekke ja muud sellesarnast. Tarvitagem kaasavõetud raha võimalikult vähem!

6. Matkaja ja kohalikud elani-

Ihkasin päikest...

*Kuis ma küll ihkasin veeretada päikest,
toda veriverevat läiget kõrgustikukäigest
ja linnutee perspektiivist alla mullasfääri —
Ent kauge oli tee, kauged olid rannad.*

*Pidin siis vaikima nagu vaikivad mered,
kui nende kohal torm uputab laeva...*

*Tahtsin siis vastsetl sündida taas
ja embusse haarata kuud, teisigi säält,
ja ammutada puhast lättevett, säält kus oas —
ent kauge oli tee, kauged olid rannad.*

V. R.

ku d. Ühte tuleb rännakuil alati veel meeles pidada: kohalikkude elanikkude vastu oldagu viisakas, lahke ja tähelepanelik. Tee ääres töötajatele tuleb ikka soovida „jõudu“ ja vastutulejat, keda mõeldakse küsitleda, peab tervitama sõbralikult, selgesti ja kõvasti. Elanikelt tuleb sagedasti teed küsida, ilusate kohtade ja huvitavate esemete üle teateid paluda, keelemurde kuulamise mõttes juttu ajada, vett paluda jne. Ütelge siis ka kohe, kes ja kust olete, et olete tulnud maaelu ja tööd tundma õppima, ja kodumaa loodusega vahenditult tutvuma. Tehke seda taktiliselt, nii et teie kõnelusest nähtub huvi kohalike elanike huvide ja töö vastu. See austab neid ja nad austavad ja usaldavad siis ka teid. Tekib vastastikune arusaamine ja üksteise hindamine. Teile tulakse siis paremini vastu, katsutakse teile abiks olla ka kõige kibedamal tööajal. Olge leplikud igasuguste tingimuste ja olukordadega. Ärge unustage tasuda Teile lubatud öömaja ega toidu eest. Kui mõnes kohas matkajate soovidele vastu ei tulda, siis tuleb vabandada ja edasi minna. Mingil juhul pole lubatav pikemate seletustega vahkorda teravaks ajada. Olge jutukad, kõnetage ka taluakna all istujaid vanakesi ja ärge jätke kunagi vastamata teile esitatud küsimusi. Vesteldes niiviisi kohalike elanikega sünnib tõetruu pilt nende tegevusest, olukorrast ja huvidest.

7. Matka tervishoid, Millalgi ei tohi alustada ühtegi matka, kui ei tunta end täiesti tervena. Ainult füüsiline heaolu tagab lõbusa tuju ja rõõmsa meeleolu. Rõivastus olgu kerge, sportlik. Ülirõivastest on soovitatav vihmamantel. Puhkekordadel võib teda ka alla laotada. Erilist rõhku tuleb panna jalanõudele. Tarvitage avaraid kantud kingi (mitte kunagi tuliusi!) ja villaseid sokke. Juhul, kui kingad tee peal

loksuma hakkavad, tuleb löigata sisse ajalehepaberist pinsolid. Jalgade higistamise ärahoidmiseks peab neid pesema iga päev sooja veega, millesse on lahustatud soola. Varvaste vahele panna talki, haudumise korral ka boorvaseliini või linaseid lappe. Lõunaajal ja ka teistel peatustel tuleb jalad lahti võtta, Sokke peab vahetama sageli. Higised sokid tuleb õhtul kohe puhtaks pesta. Matkal hoolitsege piinlikult puhtuse eest. Peske end korralikult ja sagedasti, et tolm ja higi nahka ei kahjustaks. Kui laupäeval leidub saunaskäimise võimalus, ärge jätke mitte kasutamata. Selleks puhuks olgu varuks puhast pesu. Supelge kui võimalik iga päev, aga ainult sääl, kus on kätte näidatud soodne supeluskoht. Keelatud on minna jões või järves tundmatus kohas suplema (süväv vesi, hauad, neelukohad!). Söök olgu lihtne ja toitev. Süüa tuleb korrapäraselt iga päev samal ajal. Kõhurikete ärahoidmiseks ärgu tarvitagu liiga palju marju ja puuvilja nende hooajal. Lõunastamise järele jätkatagu matkamist alles kaks tundi pärast söömist. Lõunapuhkus võiks olla kella 11 ja 15 vahel, sest keskpäevane palavus väsitab tunduvalt. Kuumal ajal võib varahommikul, juba kella 5 paiku teele asuda. Öine puhkus keatku vähemalt 8 tundi. Varase tõusmise korral tuleb õhtul varem puhkama minna. Jalakäijad puhaku iga tunni järele, näit. 10 min. See kergendab tunduvalt edasiliikumist. Matkamisel koguneb palju verd jalgadesse. Selili lamamine puhates ei korralda küllaldaselt jalgadesse voolanud vere äravoolu. Seepärast tõstetagu lamades jalad üles kas puu, aia või muu najale. Selline puhkus mõjub väga värskendavalt.

Alma Miller,

„ILOLI“ toimetuse ja talituse
1936./37. õ-a.

Istuvad (vasemalt paremale): L. Saar, pr.
L. Vihalem (päätoimetaja), hr. E. Ahas,
prl. M. Teder, (kirjanduslik nõuandja)
A. Metsmaa (tegevtoimetaja). Seisavad:
H. Sepp, K. Kripson, A. Peerandi E. Pank-
sepp, A. Tennen, R. Tralla, V. Aab,
A. Kuusma.

Venemaa vana korra üldjooni.

(Lõpp.)

Päale bürokraatia ja politsei toetus vana kord ka sõjaväele, mida Lääne-Euroopa suurriikide eeskujul militarismi-tuhinas alatasa suurendati. Peeter Suure vägi oli tema valitsuse lõpul üle kaheksa tuhande mehe; praeguse sajandi algul oli alalises sõjaväes 900 tuhat meest, 44 tuhat ohvitseri ja 1673 kindralit. Sõjavägi oli suures enamuses isaarivalitsusele truu ja aitas 1905. aastal maha suruda revolutsioonilist liikumist. Tsaari ainuvalitsus võis veel toetuda õigeusu kirikule, mis oli rikas ja võimas. Pühalt Sinodil, kloostritel ja teistel kiriklikel asutistel olid kapitali sadade miljonite ulatuses. Nende sissetulekud aga oli väga ebaõiglaselt jaotatud. Nii nägime, et piiskoppidel olid hiiglasuured sissetulekud, näiteks sai Moskva mitropoliit kõigest tuluallikaist kokku 81 tuhat rubla aastas, Peterburi mitropoliit veel rohkem — 259 tuhat. Suurtes kloostrites oli iga munga sissetulek nii suur, et oleks piisanud terve perekonna toitmiseks, nimelt 3500 rubla aastas. Seevastu olid aga küllavaimulikud vaesed, kel tuli kannatada nagu nende koguduselgi — nälga ja külma. Kroonupalk oli väike, kogudus vaene ja maksis kirikutalituse eest vaid kopikaid. Mulle meenub kirjaniku Antoni Tšehhovi jutustus ühest noorest preestrilt, kes nii vaene oli, et ta ei saanud oma külalist isegi klaasi teega kostitada, ja tema noor haritud naine ei julgenud end külali-

sele näidata, sest tal puudus korralik kleit. Rõhutatud vaesusest, meeleheitel viidud noor vaimulik ei suutnud väarikalt ja meeldivalt jumalateenistust pidada ega enesele lugupidamist võita. Üldse võib ütelda, et vene vaimulikud ei olnud rahva seas lugupidamises osalt seepärast, et nad olid puuduliku haridusega ja osalt ka seepärast, et toetasid igapidi valitsust ja valitsevaid klasse.

Venemaal oli palju raskolnikuid, s. o. vanausulisi, kes suhtusid vaenlikult ametlikku kirikusse ja jumalat salgavasse valitsusse, nagu nad seda nimetasid. Raskolnikud eitasid usulist ainuvalitsuse-dogmat, sest taganedes õigeusust lakkas tsaar olemast nende silmis võitunud valitseja, Jumala esindaja maa peal. Sellepärast olid need ka tagakiusatud valitsuse poolt. Õigeusuline kirik iseenesest ei olnud sallimatu, vaid suuremeelne ja andeks andev. Mitte tema ei pidanud sõda teiseusulistega vastu, vaid valitsus. Õigeuskirikule valitsusele olid teiseusulised pinnaks silmas, sest nende riigitruuduses kaheldi. Iseäranis rõhuti katoliiklasi, sest need olid vaenlikud õigeusule kui šismale ja ainuvalitsuslikule korrale, sest see suhtus poolakatele kui vaenlasile. Katoliku vaimulikud ei tohtinud oma mõju avaldada katoliiklastele, kes tahtsid abielluda õigeusulistega; neid, kelle esivanemad olid liitunud katoliku kirikuga, — nõnda nimetatud uniaate —, sunniti tagasi

pöörduma õigeusu kiriku rüppe. Kes seda ei tahtnud, kiusati rängasti: terved talupoegade perekonnad saadeti Sise-Venesse, koormati sundmaksudega jne. Lapsed, kes sündisid sega-abeludes, pidid tingimata olema õigeusulised. Pääle õigeusu ja ainuvalitsuse toetus ametlik ideoloogia veel rahvuslusele, mis tähendas, et terves riigis pidi valitsema ainult üks keel, üks rahvas, ühed kombed.

Venemaal ei ole kunagi varem nii sihikindlalt väikerahvaste venestamist juhitud kui Aleksander III ajal ja Nikolai II valitsuse esimesel poolel. Ka siis kannatasid poolakad kõige rohkem venestamise-poliitika all. See sünnitas õige palju paksu verd ja viha poolakate keskel. Tänapäevani on poolakatel püsinud viha venelaste vastu. Üldiselt vene rahvas ei ole vaenlik teiste rahvaste vastu. Just vastuoksa, venelased peavad teistest väga lugu ja arvavad neid targemaks ja osavamaks enestest.

Seltskonnakihiks, kes oli valitsuse päätoetajaks, osutusid vene mõisnikud. Nad olid ka valitsuse soosikud. Oma manifestis mõisnikele Aleksander III tähendas, et nüüd ja edaspidi olgu aadlikul riigialamate seas esimene koht. — Üldse hellitas valitsus aadlit, oli talle majanduslikes küsimustes vastutulelik, nagu näeme tõigast, et Aleksander III asutas vaeseks jäänud aadli toetuseks aadlike panga, kust ainult mõisnikud said soodsatel tingimustel pikaajalisi laene. Aasta hiljem ilmus põllutööliste-seadus, mil oli täiesti orjaaegsete seaduste iseloom. Talupoegade majandusliku seisundi parandamist taotles lühikest aega 1882. a. asutatud talurite pank, kuid varsti pärast asutamist hakkas ka see asutis silmas pidama vaid mõisnike huve. Talur, olles maanäljas, võis panga kaudu laenu saada, millega ta rentis siis vaeseks jäänud mõisnikult maad. Rendi suuruse määrajaks aga oli mõisnik ise. Arusaadavalt ei hoolinud see taluri majanduslikust raskusest. Kõik need valitsuse püüded aadlit toetada ja nii palju kui võimalik tema eesõigustest säilitada, aitasid ainult

vähe: aasta-aastalt kaotasid mõisnikud ikka rohkem oma maid, mis läksid ostuteel teiste seltskonnakihtide kätte, eeskätt talurahva kätte. Nii kaotasid mõisnikud 40 aasta kestel pärast suurt reformi (1861. a.) 34 miljonit tiinu maad. Eriliselt palju mõisaid müüdi 1905./6. a. revolutsiooniaegadel.

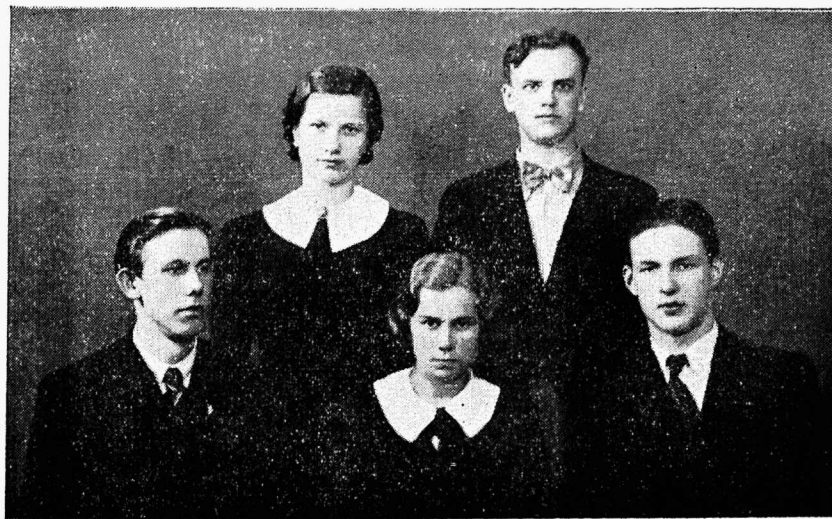
Püüan selgitada küsimust, miks vene „mužik“ (talur), muide tsaaritruu alam, tollal nii rahutu oli, et tõstis määratu suure arvu mässe. Viimased olid mõisnikkude vastu sihitud, sest mõisnikus nägi talur kõige halva juurt. Mässude põhjuseks oli talupoja väike „hingemaa“, mis talle nii palju sisse ei toonud, kui ta tarvitas pere ülalpidamiseks ja maksudeks. Talur oli koormatud igasugu maksudega. Ta töötas ja kandis vilja turule, et saada raha maksudeks. Kuid siiski külastas teda nälg.

Põhiseaduse järgi võis keiser anda ajutisi seadusi sellal, kui duuma ei olnud koos; võis kuulutada sõda ja teha rahu ja assigneerida sõjapidamiseks summasid. Ka eelarve suhtes piirati duuma õigusi. Algas 12-aastane ajastu, sakslaste poolt nimetatud „Scheinkonstitutionalismus“, s. o. näilik esinduslik kord. Valitsus jäi ikka seisukorra peremeheks: ministrid olid keisri ministrid, mitte parlamendi enamuse esindajad; ministreid määras ja tagandas keiser; anti välja tähtsaid seadusi, möödudes Duumast. Ühe sõnaga, Duuma olemasolu ei muutnud tunduvalt valitsuse võimu. Nagu varemgi, oli nüüdki keiser otsustajaks. Nii jäigi, kuni veebruarirevolutsioonini. Nõnda nägime, et valitsuslik kord oli Venemaal autokraatlik ehk isevalitsuslik, seejuures oli see veel bürokratlik, s. o. keiser teostas oma võimu ametnikkude kaudu. Oli ju tsaarivalitsus enesele hüüdsõnaks võtnud: kõik rahva hääks, mitte midagi rahva kaudu. Tsaari bürokraatia oli ennast mõisnikest eraldanud, ta seisis kindla kaitsemüüri ümber, püüdes tema ainuvõimu alal hoida ja seda isegi veel suurendada. Selle kindlustuseks ot-

Muusikaringi juhatus.

Istuvad: R. Sprenk, E. Ambre (juhataja), O. Liigand.

Seisavad: E. Tubin, A. Luik.

siti poliitiliselt kahtlasi isikuid. Nende arv aina kasvas, kes langesid kõikvõimsa politsei kätte. Ametlikkude teadete järgi oli ülekuulatute arv 1. juulist 1881. a. kuni 1. jaanuarini 1888 1500, kes päälinna politseist olid läbi käinud, ja 3046 isikut võeti vastutusele poliitiliste süüdlastena. Siseministril oli õigus hoiatuseta ajakirjandust kinni panna. Tegelikult läks tsensuur kohaliku politsei ja kubernerite kätte, kelle praktikas said harilikkeks nähtusiks rahalised trahvid „halbade“ artiklite või märkuste pärast. Aleksander III ajal võeti ülikoolidelt autonoomia, valitsus ise seadis kokku õigus- ja keeleteaduseosakonna õppekavad ning keelas üliõpilaste kokkutulekud. Demokraatlikke vabadusi, nagu sõna-, trüki-, koosolekute- ja ühingutevabadusi Venemaal vana korra juures ei olnud. Sellepärast võiks endist Venemaad nimetada bürokraatlikuks politseiriigiks.

Nii öeldud, oli taluril küll võimalus mõisnikult maad rentida, kuid see tõi talle raske teoorjuse või raharendi kaela. Taluri elu tegid kalliks igasugused aktsiisi-maksud. Üks tolle aja publitsist tähendab: „Kui sa talvel 17-tundi magada ei taha, maksa aktsiisi tubakalt ja tikkudelt; tahad klaasi viina juua, siis maksa selle eest 15 korda rohkem kui selle väärtus on; tahad teed juua, maksa suhkrule ja tee eest kolmekordset hinda; tahad välismaise adraga künda, maksa selle eest kõrget tollimaksu jne. — Ühe sõnaga, kuhu maamees ka pöörab, ikka tunneb ta, et temalt võetakse, võetakse,

võetakse . . .“ Maapuuduse pärast (mis jäi mõisnikkude kätte) mindi külast linna teenistust otsima. Säälsid avanemas talupojale vabrikuteks. 1868. a. järele on Venemaa tööstus suuri edusamme teinud. Vabrikuteks oli kerge töölisi saada, ja valitsus toetas neid aineliselt, avas krediidi, muretses välismaisi masinaid. Töösteti kuulmata kõrgeks sisseveetava kauba toll ja lubati vabrikantidel ja suurkaupmeestel vabalt hindu tõsta.

Valitsus toetas sihikindlalt kapitaliste, sest poliitiliselt oli temale väga tähtis, et see tugev seltskonnakiht jääks temale ustavaks. Töölise päevapalk oli muidugi väike ja tööpäev pikk, vabrikandi järel ei olnud mingisugust kontrolli. Loomulikult seisis tööline tööandja majandusliku surve all. See asjaolu ohutas töölisi juba 70 aastate lõpul streikidele. Kuu aega ei taibanud valitsus töölise liikumise hädadohtlikkust. Veel 1895. a. seletati säälpool, et Jumal tänatud, vene töölise liikumist Lääne-Euroopa mõttes ei ole.

Valitsus nägi neis liikumises ainult töörahva majandusliku olukorra paranduskatseid ja arvas, et ta neid taas rahustab, kui ta tuleb vastu mõnele proletariaadi nõudmisele. Aga ta eksis, sest töölise rahutused omandasid ikka rohkem poliitilist iseloomu. Selles seisabki terve asja ajalooline tähtsus. Uue sajandi lõpul, s. o. 1898. a. tekkis Venemaal sotsiaaldemokraatlik töölise partei, kes oma lähemaks ülesandeks seadis tsaarivalitsuse kukutamise ja demokraatliku vabariigi loomise. Sotsiaaldemokraa-

did, enamalt jaolt intelligentsed proletarilased, algasid kihutustööd tööliste keskel, neid õhutades poliitilisele võitlusele. Nüüd, s. o. 1901. aastast peale, algavad Venes ülikooli- ja tööstuslinnades hästi organiseeritud meeleavaldused maksva korra vastu. Üldse võib käesoleva sajandi esimesi aastaid pidada Vene poliitilise elu ärkamisajastuks. Üliõpilaste üldkongress otsustab: „Meie peame tänaval protesti avaldama maksva korra vastu. Säält toetavad meid töölistes ja seltskonnas, s. o. revolutsiooniline haritlaskond“. Nüüd pidi valitsus enese päästmisele tõsiselt mõtlema, ja ta hakkaski agaralt riiki puhastama pahust elementidest,

see on — võitlema revolutsioonilise liikumise vastu. Selles hirmsas kauakestvas võitluses elu ja surma peale jäi esialgu võitjaks isevalitsus, sumbutades 1905. aasta revolutsiooni, ja püsis veel 11 a., kuni ootamatult langes 1917. a. veebruarirevolutsiooni ohvriks. Ühes tsaarivalitsusega langes varsti ka terve vana Vene kord, mille varemotel enamlased hakkasid ehitama uut enneolematut korda, tõestades sellega kõige suuremat sotsiaalset eksperimenti, mida maailmaajalugu üldse tunneb. Sellest hiigeleksperimentist rääkida ei ole aga enam minu ülesandeks.

Eugenie Audova.

T. K. G. abiturientid.

KARL A. Isetegevuses aktiivsemaid ja kandvamaid jõude, kuna omab õpilaskonna vanema tiitlit. On väga rühirikas organiseerija, kandes kõigiti väärikalt kohustusterikast auametit. On teravmeelne ja huumoririkas, andes alati kõneainele humoristliku kõrvalmaigu. Ka muusikaline närv ei puudu meie „Führeril“. Tal on nii madal bassihääl, et meelitab ka teisi ronima bassivõtmega mööda noodiredelit alla kas või niisugusele võnkearvule, mida vaevalt keegi kuuleb. Teatrisse puutuvaid küsimusi tunneb ikka hästi, kuna külastab sageli teatrietendusi. Üks „cum laude“ kandidaat. Tulevik — algul sõjavägi, siis ülikool.

EHA A. Tumeblond musikaalne neid. On muusikaringi juhatajaks ja koorijuhiks. Tundub olevat enesesse süvenenud. Kuna on võrdlemisi otsekohene, siis ei ole see paljudele meelepärane. Väga kindla iseloomuga, ega lase end teistest mõjustada. Tulevikus loodab saada koha.

LEIDA A. Väkseloomuline ja hääsüdamlik mugavust ja kodu armastav maatütarlaps. Kuna on sirgunud viljakal Mulgimaa mullal, siis on ka

lemmiktoitudeks kapakali ja kama, milliseid armastab üle kõige. Eelistab roosat värvust. Omab klassis vanusemäära maksimumi, seega on kõigiti küpsem kaaslasist.

MEERI A. Tagasihoidlik ja vaikne kaasõpilane. Mis puutub õppeainesse, siis eriained tunduvad olevat tema nõrgemaks küljeks, olgugi et tütarlaps on püüdlük. Tundides esineb vaatlaja osas, ei ärata millegagi tähelepanu. Väljaspool koolimüüre olevat siiski elavam. Loodab saada pasliku koha.

ELLA J. Hoolas ning silmapaistvalt tagasihoidlik abiturient. Peale selle on väga korralik õpilane ja tihti teistele eeskujuks seatav. Sageli ärritub vastama minekul, olgugi tihti põhjusega. Armastab elus koolipäevaga seosesolevaid õppetunde üle kõige, õppides sääljuures väga põhjalikult. Kõneleb ainult teatud õpilastega. On klassi targemaid päid, seetõttu esindas Tartut Tallinnas. Üks „cum laude“ kandidaatidest. Tulevikukavatsus on edasiõppimine ülikooli filosoofiateaduskonnas.

KALJU K. Ainuke karmide kuld-blond lokkidega noormees koolis. Kõi-

Spordiringi juhatus.

Istuvad: K. Mutso, E. Tubin, prl.
A. Kivi (hoold.-õp.). E. Kivivare (juhataja)
Seisavad: E. Roolend, S. Heinaste,
K. Värk.

dab üldist tähelepanu oma kasvu ja laiade õlgadega, Varem oli kõigiti tagasihoidlikum ja õpihimulisem kui praegu. Armastab arutada tuleviku-probleeme ja puudutada elulähedasi küsimusi. Isetegevustöös erilist vaimustust ei ole näidanud, tahab olla vaatleja, mitte juht. Kuid spordimees on suurel määral. Tulevikus usub leidvat hurmavat õnne maal oma idüllilises kodus.

AMANDA K. Sõbralik ja abivalmis, nagu peabki olema kodutütar. Iga õpilase vastamises on ikka tähtis osa püüdu leida abi just temalt. Säält just need saladuslikud sõnad tulevad, mida õpetajad ei peaks mitte kuulma. On elukutseline klassilaekur. Tegelikku ellu minnes loodab saada koha.

ASTA L. Õrn, habras ja heledajuukseline klassiõde. On huvitatud kombekusest ja tantsust. Püüab olla äärmuseni viisakas ja peenetundeline. Tahab olla alati võitja, ka siis, kui võistluse tagajärjed räägivad hoopti teist keelt. Tagatipuks on haavumine „suurest ülekohtust“, kuigi protsessimine iseenesest pole olnud vali. Armastab mugavat kodu ja väikesi lapsi.

ENDLA L. Pisim klassikaaslane. On väga iseteadlik ja sageli ei hooli klassi ühissettevõtetest. Deklameerib loomutruult lõuna-eestilisi palasid, mis näitab tema päritolu. Kokkuhoidlik teadmiste jagamisel teistele, ei pea lugu varanduste pillamisest maailma. Oskab huvitavalt pääd raputada isegi meelehärma puhul.

TAMARA L. (Tammi). Sobib klas-

signa hästi, kuigi liitus alles hiljuti meiega. Eelistab oma praeguseid kaasvõitlejaid endistele. On heldekäeline ja abivalmis. Armastab lõbusat seltskonda ja tantsu. „Tuleviku Radade“ müütajana teeb konkurentsi „Ilolile“.

ALEKSANDER L. Tabava naljaga klassivend. Räägib üldiselt väga palju, kuid tuumaka ja veenva humoristliku väljendustooniga, millel on kaalu, mis mõjub võimsa naljana; mis paelub ja kisub kaasa. Oskab oma kaasvõitlejaid alati kaitsta õpetajate pahameele eest. Mõnedes tundides peab patukahetsejana „kamtšatkasse“ ronima. Esineb eestvedajana nii palju kui vedada annab. Väga elurõõmus. Suhtub täiskasvanulikult täie tõsidusega silmapiirile kerkivaisse küsimusisse. On igapidi üle kasvanud gümnaasiumiaastast. Tundub olevat sageli ülemeelikult lõbus. Ainuke klassis, kes on käinud teisel pool Soome lahte. Unistab ka edaspidi reisimisest ja kaugeist maist. Tulevikus tubli üliõpilane. Igatsus E. Ü. S.

AUGUST M. Tähtis tegelane nii sõnas kui teos. Energiline ja hakkaja ning üks kandvamatest jõududest isetegevustöös. Tegev suuremas osas koolis tegutsevais ringides. Iseloomuldas ja innuka töömehena lööb igal pool läbi. „Iloli“ šefina on ta vali ja täpne. Mängib kaasa kooli orkestris, olles ühtlasi ka orkestri „päälikuks“. Kuna ta on suur tegelinski, siis on ta kaaslaste poolt hinnatud. Oma julguse tõttu on ka kõige nõudlikumate õpetajate poolt lugupeetud. Tulevikus saavad temast pangadirektor või mõni

teine tähtis mees. Lähemaiks kavatsusiks on sõjaväkke siirdumine ja siis — võimaluse korral ülikool.

LEIDA M. Hoolikas mulgi päritoluga tütarlaps, kes jälgib põhimõtet — kuidas sina mulle, nõnda mina sulle. Oma tegevuses iseteadlik ja end mitte mõjustada laskev. Klassitööde ajal närvitseb. Tulevikukavatsuseks on saada naisjuristikks.

KARL M. Sale noormees, kes peab enesest lugu ja näib seetõttu kinnisena. Omab loomulikke lokke. Eriti paistab silma sellepärast, et juba jõuludest alates hakkab intensiivselt pruunemaks muutuma. Harilikult räägib vähe, aga kui midagi ütleb, siis on see kaalutletud ja mõjuv. Kuna on üks klassi parematest laskuritest, siis kannab ka laskeringi juhataja tiitlit. On ka hää sportlane, mängides käsipalli ja lüües kaasa kergejõustikus, jätkub aega ka poksi harrastamiseks. Tulevikus esimeses järjekorras sõjavägi.

ENDLA P. Keskmist kasvu tumelblondiin. Lüüriline sopran. Praktilise ja kindla iseloomu tõttu on järeleandmatu. Oma südamesaladusi hoiab hoolikalt, samuti seltsib vaid üksikutega. Mõtleb rohkem kui ütleb, et seda kaalukamalt end väljendada. Kõigiti moodsa seltskonna vastane, ei poolda pidudelkäimist ega tantsu, seevastu tunneb rahuldust teatrast ja muusikast. Kuigi tundub vaiksena ja tagasihoidlikuna, pole tema seltsis kunagi igav. Viimasel ajal on muutunud siiski palju elujaatavamaks ja elavamaks. Tulevikukavatsuseks on ülikool.

ISABELLA P. (Iisi). Iseloomult sõbralik. Andekust omab suurimal määral keelte alal. Ei ole mitte säärane kaaslane, kes hoiab oma tarkust kuivatuspaberil all, vaid aitab igapidi kaaskannatajaid. Eelistab koolivormile baretti.

LINDA R. Hoolas ning tagasihoidlikult vaikne kaasvõitleja klassis. Et hoolsus ja edasipüüdlikkus on õilsad kaaskäljad kodutütarde eesmärkide taotlemisel, seda on hinnatud hoolsuspaelaga. Paistab samuti silma oma

peenetundelikkusega, mispärast saab kaasõpilastega hästi läbi. Tegeles viimasel aastal koolikooperatiivis müüja elukutsega. Kuna on hoolas näputöetegija, siis on käsitöö kujunenud lemmikalaks. Armastab väikest lasti ja mugavat kodu. Kavatses edasi õppida ülikoolis filosoofiateaduskonnas või Kehtnas.

MARTA S. Brünetne elavaloomuline tütarlaps. Iga tegevust saadab „rabelemine“. Tahab teotseda silmapaistvaid kohtadel ja ongi — klassivanemaks. Püüab end maksma panna „a“ ja „o“-na, kuigi on väga vahelduva meeloluga. Tundub seejuures teravana, kuigi omab selleks õigust, sest ta on ju ikka tegelik „kõrgem võim“. Tihti pole naeru ja pisarate vahel palju maad. Abistamises ja „advokaadiametis“ on ta osav. On üks tugevamaist matemaatikuist klassis. Samuti jagab ka igal klassi hommikupalvusel truuil „alamaile“ jumal-armu. Kõigiti ikkagi edasipüüdlik ja edumeelne kaunishing. Tulevikukavatsusi on tal palju ja need on kõik seotud kunstitemplite nimega — „Palas“, „Muusikakool“ jne.

LEMBIT S. Noorim poiss klassi peres. Noorusele vaatamata omab direktori koha, olgugi kooperatiivis. Eri-list talenti omab matemaatikas. Ainuke isik klassis, kes eelistab vasakut kätt paremale. On omanikuks huvitava sisulisele päeviku aset täitvale taskuraamatule, millest peab suurt lugu ja hoiab teiste eest hoolega. Spordist harrastab odaheidet, pikamaajooksu ja suusatamist. Tulevikus üliõpilane.

RAISSA S. (Raja). Üks huvitavamaid tüüpe klassis. Alati kindlas meeleolus, mis avaldub üleemeelikkuses. Ikka samasuguse miimikaga, ega lase kunagi oma tuju rikkuda. Isetegevustööst ja õpilaste üritusist on äärmiseni tagasi tõmbunud. Et ta klassiga hiljem liitus, seepärast tundub natuke võõrana. Õppimises võtab end tagasihoidlikult kokku enne jõule ja enne kevadet. Hüüdsõnaks on: elu on siiski ilus. Tulevikukavatsuseks on lõpetada gümnaasium ja siis — ?

Humanitaarringi juhatus.

Istuvad: E. Perman (juhataja), pr. L. Vihalem (hoold.-õp.), M. Saar (usulis-eetiliseksiooni juh.).

Seisavad: V. Aab (kirj. töөрühma juh.), A. Metsmaa (kirj.-sekt. juh.), A. Ehrglis (laekur).

EDELVINE S. (Siili). Avameelne ja hääsüdamine klassikaaslanna. Omab ilusaid ruugeid lokke. Armastab kodu ja püüab seda sisustada kõigiti maitsekalt ja mugavalt. Tundub lõbusa kaaslasena. On huvitatud muusikast ja laulust, mängides ise viiulil ja kitarril. Harrastab talvel suusatamist.

LIUBOV S. (Ljuba). Elav blondiin. Oskab hästi õlgu kehitada ja veel hviitavamalt selga pöörata. Üldiselt õpib „põhjalikult“ ja on seetõttu koolist pääjagu välja kasvanud. Kindla seljatagusega, seepärast teisi palju ei arvesta. Suhtub teistesse kuidagi üleolevalt. Kõiki võtab jahedalt ja kergelt. Tunneb endale kõik olevat lubatud. Kuid abivalmis, lõbus ja rõõmsatujuline. Otsib võimalusi osavalt etteütlemiseks, kuigi ise selle all sageli kannatab. Üle kõige on lemmikaineiks käsitöö. Tulevikukavatsuste hulka kuuluvad — puhkus isakodus ja koht.

SELMA S. Eriti jutukas, nii jutukas, et sageli leitakse kohasemaks teda asetada mõnda eraldatud pinki. Kui jutuajamiselt tabatakse, ütleb lakooniliselt: „Jälle mina!“ Oma kooliaja kestel olevat istunud ühe tunni täiesti vagusi. Oma tõis on hoolikas ja korralik, ülesantut teeb mitu korda puhtalt ümber.

RICHARD S. Üks kooli pikemaid noormehi, klassis on saavutanud maksimumi. Tantsus omab koolimeistri, „pangas“ direktori ja klassis eksklassivõanema tiitlit. Haavub kergesti. Tihti häälestab end lõõklaulude laulmiseks. Nimede rohkuse poolest monopoliõigus, kuna ees- ja perekonnanime

variatsioonid annavad peaaegu iga nädalapäeva kohta eri nime. Üks pallimeestest, kes kaitseb kooli au. Tulevikus sõjavägi ja mõne korp-i liige.

THERESE S. (Terts). Blondiin. Klassis noorim abiturient. On väga avameelne. Suuremad saladused usaldab teistele, väiksemad hoiab enesele. Tihti on hilja, kui on aru saanud avameelsuse kahjutovast mõjust. Olgugi, et on hiljem liitunud klassiga, on hästi sellega ühte sulanud. Eriti anekas keelies. Tulevikukavatsuseks on siirdumine ülikooli.

LIIDIA T. Klassi pikim täisbrünett. On veidi välimuselt ja olemuselt välismaalalik. Väga vaimustatud sportist. Armastab teha nalja teiste kulul, kuigi see alati ei õnnestu hästi. Kapriisne, laskub ühest äärmusest teise. Endise sõbra vahetab vahelduse mõttes uue vastu. Muidu siiski helde ja abivalmis. Tulevikus kavatses siirduda kohale, kuna oskab koduse keelena juba vene keelt.

AINO T. Korralik ja püüdlik klassikaaslanna. Kõik raskused ületab haruldase püüdlikkusega. Pole kogu gümnaasiumiaja kestel puudunud ühtegi tundi. Kuigi õpib eriti usinasti, ei „vea“ alati hästi. Peab lugu peenist kombeist ja viisakusest. Mõtleb rohkem kui ütleb, ja tunnis kuulab vaid õpetaja seletusi, tehku teised mis tahes. Väga kohusetruu.

SALME T. (Sassi). Ka üks nooremaid klassis. Alati rõõmsatujuline, päikeseküllane, leplik ja hääsüdamine. Õppimisest on tüdinenud, selle asemel

eelistab lõbusat seltskonda ja pidu. Vihkab vanatüdrukupõlve, kuna kardab, et muutub siis kurjaks. Õpilaskäitumisest suurt ei hooli. Tulevikku juhib tujukas tuul, aga eks ta ikka kuhugi vii.

LUISE V. Brünetine keskmist kasvu kergest ägestuv viljandlanna. On musikaalne ja esineb sageli klaveriettekannetega. Armastab peeni kombeid ja moodsaid rõivaid. Seltsib ainult mõningatega, tundub seetõttu uhkena ja isekana. Ei salli maaelu. Tulevikuideaaliks on saavutada koht.

HERTA V. Energiline, elule optimistlikult suhtub tütarlaps. On end varematal aegadel õppeaineis hästi sisse seadnud, mistõttu nüüd läheb iseenesest hästi. Üks kindlaimaid „cum laude“ kandidaate. Võtab osa mitme ringi tegevusest ja on rahvuskultuurilise ringi juhataja. Temale meeldib kõik, kuid teda ei huvita miski täiel määral. Armastab kuulata meeleldi nalja, ka siis, kui see puudutab lähedalt teda. Tulevikumõtted on lähedalt seotud ülikooli või sobiva kohaga.

T. L. K. lõpetajad.

Martin A. Keskmist kasvu, intelligentne, sinisilmaline, brünett. On kindla iseloomuga ning omab palju tahte jõudu. Klassivanemana väga aktiivne ja teeb sel alal tunnustusväärset tööd. Oma ameti korralikul täitmisel on võitnud üldise lugupidamise kaasõppurite seas. Õpingute suhtes tõsine töömees. Peale klassivanema on ta veel parimaid laskureid ja sportlasi oma klassis. Esi-algne kavatsus jätkata õpinguid gümnaasiumis.

Esta K. Pikk, brünetine, sihvakas tütarlaps. Kinnise iseloomuga ja solvub kiiresti. Klassis seltsib vähestega, aga väljaspool kooli omab terve rea sõbratare. Armastab mugavust ja vaikset kodu. Õpib parima meelega füüsikat. Tulevikukavatsustes näeb esimeses järjekorras gümnaasiumi, kui see aga ei õnnestu, siis tahab Kehtnasse minna.

Erich A. Keskmist kasvu, tugeva kehahitusega, „ametlik.“ Andekas kirjanduses kui ka joonistamises. Varemini tundus lõbusamana ja aktiivsemamana. Viimasel ajal ei näita enam erilist lugu pidavat kummastki voorusest. Mis parata, kui inimesel „vähe aega!“ Tulevikus kavatses siirduda gümnaasiumi.

Otto L. Pikkuselt annab abituuriumi „rüütli peres“ maksimumi. Harrastab serveerida „külma huumorit“ ja pakub seda nautimiseks eriti võimlas. Klassivend, kes kunagi ei jää hätta õpetajatega, vaid suudab kõike vaadelda positiivselt. Tulevikus loodab omandada kuulsust merel.

Karin G. Väike blond, sinisilmaline ning kelmika naeratusega tütarlaps. Kokkuhoidlik, õigust armastav ning edasipüüdlik. Armastab pidusid ja tantsu, on otsitav partner. Koduarmastaja, mispärast peab meeldivaks sääl rohkem viibida, kui see on lubatud kõrgemalt poolt. Kavatses edasi õppida gümnaasiumis.

Feliks P. Pikk, blond, alati rõõmsa ning naeratava näoga. Omab imestamisväärset palju tahte jõudu ja enesekindlust, mispärast võtab osa paljust õpilaskonna üritusist ja suudab sääljuures ka õppimises ssmmuda esirinnas. Laskurite hulgas priima, omandas hiljuti b-klassis

meistritiitli. Laulukooris kandvamaid jõude tenori alal. Pääle kõike tore näitleja. Kavatsuseks — gümnaasium.

Lydia V. Blond, sinisilmaline tütarlaps, kelle ilmest võib lugeda alati lahkust ja sõbralikkust. Kindel „cum laude“, andekas ja hääsüdameline. Kirjandus-huvilisena armastab raamatuid, nii eesti kui ka võõrkeelseid. Klassi parim matemaatik. Temale omaseks jooneks on suhtuda igasse õppeainesse kui oma erialasse. Kooli lõpetades kavatses siirduda „Kommertsi“ ja siis ülikooli arstiteadust õppima.

Ella S. Väike šataän tütarlaps. Rõõmsameelne ja „vigureid täis.“ Armastab kodu ja käsitööd, viimasel alal omab hää maitse. Soovib kõigile ainult hääd. Tunnis korralik ja tähelepanelik, kuna vahetundidel vestab sõbrataridele lõbusaid lugusid oma tähelepanekuist. Ella loob üliõbusa meeleolu, mis klassi kaasa tuuakse, kuid millest saksakeele õppejõud hästi aru ei taha saada. Muidu on tal kuldne süda ja sellepärast tahab pärast kooli lõpetamist minna õdedekooli või ka gümnaasiumi.

Hannelle S. Ilusamaid ja veetlevamaid tütarlapsi klassis. Tujuküllane ja humoorikas. Harrastab õhtuseid jalutuskäike, eriti rahvarikaste kohtades. Pinginaabriga on lahutamatu sõbrad iseloomult uhke ja üleolev ning sageli poetab isegteravusi. Oma teadmised hoiab „vaka all,“ kuslipsisab harva mõni kiireke ainult välja, valituile. Tulevikuideaaliks gümnaasium.

Amlilde V. Korralik, usin ning ülilase. Õppimises hoolsasti püüdlik. Omab eeskujulikk käekirja. Solvub kergesti, kuid „müstab ka pea. Sageli on hädas pisaratega, mis vägisi teed murravad, kui mõni pedagoog on talle „liiga teinud.“ Meeldivalt naivne ja õrn. Kinos käib ainult emaga. Tulevikus siirdub gümnaasiumi.

Raimond K. Puudumises esmaklassiline meister. Teatevihikus hoiab päälkirja all „puudumised“ tühja veel viimast lahtrit. Tihti riidleb pinginaabriga, kes teda ei taha mõista ta elava iseloomu pärast. Tantsudest harrastab ainult tan-

Kooperatiivi juhatus.

Istuvad: hr. A. Kaljot (hoold-õp.),
T. Stroom, L. Saar (juhataja).
Seisavad: L. Rebane, E. Poolakese.

got, mille tantsimiseks peab enne pool tundi „hoogu võtma.“ Lemmikvärvusteks roheline ja hall. Kavatsseb gümnaasiumis edasi õppida.

E l s a A. Lõbus, lahke, temperamentne ning huumoriküllane klassiõde, kes astub lauluga vastu muredele ja rõõmudele, ega karda tulevikku. Ei luba pedagoogidel endale numbrite suhtes „ülekoht“ teha ning seab vajaduse korral end kohe õigusemõistjaks. Omab taltsutamatu lobisemishimu ja vastab tunnis ka siis, kui teda ei küsita. Iseloomustavalt ja kõlavalt oskab hääldada sõna „ja“, mis ei jäta ka kõige mornimat pedagoogi tõsiseks. Siirdub kindlasti gümnaasiumi.

E n d e l P. Pika kasvuga, mustade juuste ja silmadega „rüütel.“ Sellest hoolimata, et nägemine on — 0,5, harjutab ta oma silmi nägema iganõrgusest kaugusest. Elab väljaspool Tartut, mispärast on hädas sellega, et rong ei taha teda oodata. Siiani oli lööklaulude kogujaks. Nüüd ootab kevadet, millal heliloojad istuksid klaveri taha ja komponeeriksid tema jaoks mõne ilusa viisikese. Tulevikukavatsused teadmata.

O l e g U. Hääsüdamlik ja vastutulelik klassivend, hüüdnimega „Owens,“ mille ta on võitnud oma väledate jalgadega. Kiire jooksjana pole tal seda hirmu, et rongist maha jääb. Erialaks suusatamine. Ühe sõnaga kaasõpilane, kellest pole öelda midagi halba. Pääle kooli lõpetamist siirdub tegelikkusse ellu.

E n d l a L. Blond ning sale kaasõpilane. Naerusuine ja temperamentne. Alati häätujuline ja lahke. Harrastab suuresti kinokultuuri ja on spets filmide arvustamiseks. Kevadeti aerutab, kuna suveks sõidab Taevaskotta, et „juurde võtta.“ Südameseõpra pole, seltsib kõigiga. Häa etteütleja ja aitab igaüht, kus võimalik.

L y d i a M. Blond sinisilmaline tütarlaps. Alati ülihäas tujus. Õppimises vähehooliv. Tal on rohkesti vaba aega ja ta kasutab seda „kehaliseks arenguks,“ kusjuures eelistatavamaks on jalutamine. Koolis äratab tähelepanu oma huumoorika ja rõhke jutuga. Mängib bajaani. Kavatsseb siirduda gümnaasiumi.

H i l d a K. Brünetas, sinisilmaline puhta häälega lauljanna. Õpib hästi ning esialgseks sihiks on valinud „cum laude.“ Evib erilist talenti keeltes. Pinginaabriga lahutamatu sõbrad, kuid on mitmeti viimase mõju all. Näeb alati kõike halvemini, kui see tavaliselt on. Mõnikord armastab kaasvõitlejatele vaadata: natuke „kõrgelt.“ Jätkab õpinguid gümnaasiumis.

M e e t a V. Pikk brünetne klassikaaslane. Õpib hästi ning on kaasõpilaste vastu viisakas ning vastutulelik. Solvub kergesti. Leppimises niisama nobe. Koolis vaikne, kuid väljaspool kooli sootuks lõbusam. Tunneb huvi keelte vastu ning on kirjavahetuses soomlastega. Edaspidine kavatus — gümnaasium.

L e i d a E. Keskmist kasvu brünetne tütarlaps. Tagasihoidlik ja sõnakuulelik. Naeratab ka kõige halvema pääle. Tegev raamatukogus, sest on ka ise huvitatud kirjandusest. Loeb iseäranis häa meelega Nobeli laureaate ja neid teoseid, mis meeldivad vastava aine õpetajale ning on viimase poolt väga soovitatud. Tulevikukavatsustest vaikib tarmukalt.

A n f i s s a A. Alati naeratav ja lahke, elurõõmust ülekeev tütarlaps. Andekas, mistõttu parimaid klassis. Tegutsseb energiliselt ringides, käib muusikakoolis ja alati tal on vähe aega. See seik ilmneb vahel ka klassis. Kergesti ärrituv ja äkiline. Punastub nii õrnasti, et keegi ei või tema üle vihastuda. Ise viha ei kannata, lepib kohe pärast väikesi arusaamatusi. Evib hääd maitset ja oskab näha asju nende õiges valguses. Huvitatud kirjandusest ja muusikast. Alatine kontsertide külalastaja teatris. Kinost ja pidudest eriliselt ei hooli. Kavatsseb edasi õppida gümnaasiumis.

E l s a P. Brünetne pikakasvuline kooliõde. Tasane ja vaikne koolis, kuid väljaspool kooli temperamentne ja lõbus. Õppimises hoolas ning korralik. Hääsüdamlik ning alati abivalmis. Ei armasta paljudega sõprust pidada. On leidnud omale parima sõbranna ja viibib alati selle seltsis. Lemmikaineks on tal inglise keel. On huvitatud soomlastest ja on nendega kirjavahetuses. Harrastab tantsu ja sõudmist. Kevadel lahkub meist, siirdudes teise linna, kas gümnaasiumi või mõnele muule alale, on praegu teadmata.

L e i d a H. Korralik ja koduarmastav tütarlaps. Koolis ta on tagasihoidlik ja vaikne, kuid väljaspool kooli väga liikuv. Sellepärast omab suure hulga sõbratare. Häa ja truustüdamlik pinginaaber. Vihastumist ta ei tunne. Ei soovi kellegile halba. Kurdab tihti, et õpetajad teevad „sobi.“ On alati tunniks ette valmistanud, kuid vastama minnes unustab kogutud tarkuse, sest saab „lambipalaviku.“ Armastab põhjamaad Soomet ja on hõimlastega kirjavahetuses. Tegutsseb ka ustava gaidina. Tulevik teadmata.

E n d e l K. Abituuriumi lühim meesangar. Hoolimata lühikesest kasvust omab tubli portsjoni härrasmehelikkust. Kuid sääljuures ka jonnakust. Viimast isegi niipalju, et suudab oma tahtmise peaaegu eranditult läbi viia. Erilisi kalduvusi osutab keeltes ning ei lase endale selles suhtes kunagi ülekohtu teha. Seejuures on ta tagaplaanile jätnud spordi, kuigi tunneb selle vastu suurt huvi.

E n d e l A. Esimene klassiõdedest ja -venda-dest, kes lõi kaasa nimede eestistamise-aktisiooniga. Noorusele vaatamata pikk. Blond. Kannab tugevate raamidega sarvprille. Teine eksemplar on taskus varuks, kuigi sel puudub üks klaas. Oma juhtumusi ei avalda kaasvõitlejatele. Teeb tunnustusväärtust meeleolustvata nalja, olles ise sääljuures surmtõsine. Tugevaim muusikaalne jõud kooli oskestris. Tulevik — gümnaasium.

P e e t e r R. Keskmist kasvu, sihvakas, blond. Kannab kaksikkumerate läätsedega sarvprille, kuid ainult siis, kui ta neid hädasti vajab. Pikaldase iseloomuga, oma tegude eest ei vastuta. Lööb innukalt kaasa kooli orkestris, Eelistab kõigele moodsaid tantse ning kannab veel kaua aega taskus olnud pidude kavasid. Armastatuimaks spordialadeks on talle uisutamine ja suusatamine. Edaspidine lootus — pääseda gümnaasiumi.

E u g e n R. Aastatel tudengiikka kuuluv. Klassis tagasihoidlik noormees. Minimaalse tööga püüab saavutada maksimaalseid tagajärgi. Seega mõnes suhtes ökonoomne tüüp. On eriti huvitatud spordist, millisel alal ta saavutab ka nimetamisväärtseid tagajärgi. Kuulub kooli esindusmeeskonda käsipallis ja teeb sääli sageli ennast-salgavat tööd koolide värvide au kaitsemisel. Omab ilusat meloodilist lauluhäält ja laseb seda naudida siis, kui taju hää ja ka siis, kui see on halb. Viimast juhtum üsna tihti. Ütleb, et laul on säärasel korral ainukeste lohutajaks. Liitus meiega alles käesoleval aastal, mispärast pole klassiga veel täiesti kokku kasvanud. Üldiselt sõbralik ja huumoriküllane klassivend. Pärast kooli lõpetamist täidab kohused „kroonu“ vastu, kuhu kavatseb jääda isa eeskujul. Teatud juhul, mida hoiab ainult enda teada, lubab jääda põliseks poissmeheks.

H e i n o K. Loomulikkude lakkidega tagasihoidlik klassivend. Tundides vaikne ning korralik, kuid väljaspool kooli ei keeldu sageli kosutavast huumorist. On klassi parimaid joonistajaid ning krooniti esimese auhinna vääriliseks käekirjas. Laekuirna hädas rahade kasseerimisega. Erialaks — uisutamine. Sügisel kavatseb õpinguid jätkata gümnaasiumis.

A k s e l T. Tugevaim „rüütel“ klassis. Aktiivne sportlane. „loli“ rahade kasseerijana tuletab õpilastele alatist meelde ajakirja tasumata arveid. Osavaim etteütaja, mispärast saab pedagoogidelt sageli „päapesu“. Sellest hoolimata ei lase end ärritada omal alal. Muidu hääsüdamlik ja saab kaasõppuritega hästi läbi.

G u n d a Z. Vahvamaid tütarlapsi meie klassis. Ettevõtlik, lahke ja abivalmis. Otsekohe- sena ta ütleb tõtt näkku. Klassitööd jätab kas või endal pooleli, kuid aitab teisi. On oma sü- dame kaotanud kuhugi mujale, mistõttu suhtu-

mine klassi meeskodanikesse pole alati just kõige parem. Muidu igati korralik, sümfaatne, kindla iseloomuga kaaslane, kelle lemmikaineks on ajalugu.

H e l e n e P. Blondlokkides temperamentne klassiõde, kes võtab osa nii klassi rõõmudest kui ka muredest. Ise korralik, paneb rõhku ka teiste välimusele. Kui vastamine läheb halvasti, siis on tükil ajal vihane. Armastatum värvus on sinine, seepärast kannabki ise sinist kampsunit ja armastab näha enda ümber helesiniseid vormimütsi. Uhes kevade tulekuga on ka temale tulnud rohke- kem särtsu ning elurõõmu.

V e l d a M. Sale sinisilmaline. Evib loo- mulikke lokke ja ilusakõlalist häält. Alati naera- tav ja lahke. Saab kõikidega hästi läbi. Õpib korralikult. Harrastab sporti, on spordiringi liige ja teotseb ka teistes organisatsioonides. Klassi parematest pallimängijatest. Talvel võib näha pidudel, sest armastab tantsu, kuna suvel veedab päevi ujulas, et saada sügiseks kõige pruunimat nahavärvust. Tulevikus siirdub gümnaasiumi.

E l m a r H. Üks lähimatest klassivendadest, populaarseks saanud nimega „Kandi“. Tahab olla naljamees, kuid kogu kooliaja jooksul pole see tal veel õnnestunud. Nii peol kui ka võim- las esineb tavaliselt korvikütina. Erialaks suusa- tamine. Viimasel ajal armastab rohkesti laulda, kuid ikka oktaav kõrgemalt kui teised klassiven- nad. Sügisel kavatseb siirduda gümnaasiumi.

H i l d a K. Sale blond juustega klassiõde. Hätahtlik kõigi vastu ning ei vihastu iialgi, kuigi annab parajaid vastuseid pilkajale. Võtab kõike väga külmalt ega reageeri ümbrusele. Talvel kirglik uisutaja, suve veedab ujulas. Klassiõde- dest parim ujuja, kutseline „elupäästja.“ Kirjade kirjutamises meister, millist kunsti naudivad tema poolt väljalalitud. Muidu rõõmus nagu linnuke ning läheb tulevikule vastu lauluga.

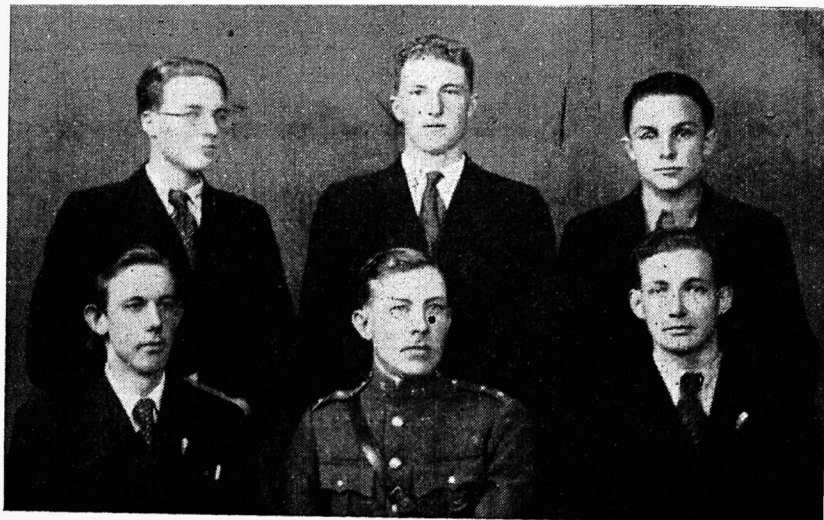
E r n a P. Pikim brunetne tütarlaps meie klassis. Evib väljapaistvat lauluhäält ja laseb seda naudida igal sobival ja mitesobival hetkel. Õpin- guis korralik ning täpne. Talvel armastab pidu- sid, kuna suvel on kas paadiga jõel või ujub. Mõnikord jonnakas ja üleolev, teinekord jälle väga lahke ja vastutulelik. Kirglik tantsuharras- taja. Lemmikaineks — usuõpetus.

M e e t a P. Koolis vaikne, tõsine ja tagasi- hoidlik, kuid väljaspool kooli on tublisti tempe- ramendikam ja elavam. Liitus meiega käesoleval aastal, mistõttu omab ainult ühe südamesõbra, — pinginaabri. Kõneldakse, et ta armastavat maaelu ja loodust, mida käivat sageli imetlemas. Hää- südamlik ja vastutulelik. Tulevik teadmata.

H i l d a V. Uustulnukana oma klassis väga tagasihoidlik, enesesse süvenenud. Ainuke pikkade patsidega selles klassis, kuid arvatavasti loovutab temagi need klassi ühtlasele ilmele. Tõsine ja õpinguise korralikult suhtuv. On huvitatud-usu- listis küsimusist. Mures noorte tuleviku pärast, püüab kaaslastele selles suhtes nõu anda. Tule- vikukavastustest midagi kindlat ei tea, vist siirdub tegelikku ellu.

Laskeringi juhatus.

Istuvad: R. Sprenk, ltn. A. Tannia
(hoold.-õp.), K. Mutso (juhataja).
Seisavad: E. Jerkovits, E. Kivivare,
K. Värk.

T.K.K. lõpetajad.

VANDA A. Hääsüdamlik kaasvõitleja. Tema loomulikkude lokkidega tark pää on meie krooniks või lühidalt: Vanda on meie klassivanem. Sellele ametile sobib just tema kõige paremini. Saab õpilastega hästi läbi, ja võid kindel olla, et pisemgi soov katsutakse võimalust mööda rahuldada. Tema sõna on „aamen,“ kui aga mõnikord teda ei kuulata, ei vihastu Vanda selle üle. Ta ei oskagi teha „kurja nägu.“ Erilist annet omab kirjan-duse alal, mõned isegi kuulutavad talle kirjaniku-tulevikku, tema aga raputab, tüdinud jutust, oma „professorlikku“ pääd. Talispordina harrastab suusatamist ja kelgutamist. Mäest alla sõites peab äsja tarvitusele võetud prillid pihus, et neist mitte poolel teel ilma jääda.

Oma tarkuse täiendamiseks käib rahvaülikoolis loengutel. Tahab meeeldi õppida halastajaõeks. On soomlastega kirjavahetuses.

HILDEGARD A. Brünetne sale tütarlaps, kes on huvitatud ja teadlik „Vanemuise“ igaõhtusest kavast; tantsib hästi, laulab hästi, naerab meeeldi ja — kah hästi! Omab laialdast erihuvide maailma, mis kisub nii sageli kaugele igapäevast tavalisest päevakavast — õppimisest. Armastab nentida: nii kaob selle maailma hiilgus, ja seetõttu on püstitanud loosungi:

carpe diem. Kuigi on sageli tujukas ning n. ö. otse raiub teisele pähe omi mõtteid ja üha hullemaks minevaid ideid, siiski on rahulikel hetkil hääsüdamliku abistamisega ning süütu huumoriga oma põhiiseloomu man. Sellisena on ta tore kaaslane nii õpinguis kui ka vallatusis. Esimesil aastail pühendas kogu energia õppimisele, mille hiilgavad tagajärjed varus teatava tagamõttega, ja mille arvel nüüd lubab väikesi puhkusi, ammutades siit-säält, vanast rasvast“ üht-teist, et tulla omadega õhtule. Kavatses eeloleval suvel tublisti puhata, siis oma esimesi rahasid teenida ja sügisel kindlasti „kuhugi sisse astuda.“

HILJA A. Vaikse käitumisega, matemaatiliste ainetega heitlev tütarlaps. Keegi leiab, et ta olevat ilus. Õpib hoolikusega, mis äratab aukarust. Avalikest kisategemisest osa ei võta. Elab nii rohkem enesele ja teistele ainult naeratab kaasa. Õpetajale klassi ees vastates toetub kogu raskusega ühele jalale, murrab agaralt sõrmi ja kergitab kulme, kui juhtunud on nii, et aega polnud õppida just seda küsitavat ja kui vastates on raamat kaugel. Eraelus on kuidagi nagu rohkem vabam, siis võib kuulda ja näha, et ta inimlaps naerab hoogsalt, õige südamlikult ja silmad — ilusad, ilmekad ja suured, vallatlevad kaasa.

Päale lõpetamist lubab tegelikku ellu siirduda.

MEERI A. Heledate juustega, sinisilmne, alati lõbus kaaslane. Omab au olla noorim õpilane klassis. Rääkides elab kõnele kaasa kogu ilmega. Armastab teravmeelset huumorit (kuigi mitte enese kulul) ja ingliskeelseid juturaamatuid, mida mõnikord „magusa viljana nosib“. Klassitoile valmistab hoolikalt ette, kuid ei näe kunagi suuremat vaeva sest, iseäranis keeltes, terve mõistus dikteerib ette nood raskemad ja tumedamad tekstid ja testid. Vastama minnes kaotab külma rahu, närvitseb, punastub, kuigi kunagi ei jää leidmaks teerada, mis viib orust makke. Nii oeldakse ja leitakse õigustatult: tal olevat keeltes andi. Klassitööde ajal suhtleb liiga abivalmilt kaasvõitlejatega, mistõttu tast klassi kahel leeril, õpetajail ja õpilasil, on oma eri arvamused. Tuleviku jätab saatuse ja perekonnanoukogu hooleks.

AMANDA G. — („Doddy“). Vaike brünett, kelle kõnnakus on paenduvust, graatsiat, sõnades kerget ja uljast hoogsust, mistõttu esiteks: armastab palju ja hästi tantseida ja teiseks: laulda pehmeid, sujuvaid ja peaasi — moodsaid lööklaule, mille tagavara on tal üllatavalt suur ja mitmesisuline. Laulab n. ö. tellimise päale ja ka tellimata, kuna küllap nii tunneb end ligemale nihkuvat tuleviku-unistusile, mis, arvestades päris hääd häälematerjali, tohiks ja peaks siirduma ja ulatuma esialgu vähemalt muusikakoolini. Õppimisest viimasel ajal palju ei hooli, kuna õpetajale õppida ei taha ja enesele . . . Küllap peaks viisakus teiste suhtes siin esikohal olema.

HILDEGARD K. Klassisõts, kellel on ilusad pruunid silmad. Kaasõpilastega suhtleb lahkelt ja häatahtlikult. Noogutab sõbralikult talle esitatud soovile ja naeratab, mille juures põskedesse tekivad lohud. On korralik õppimises, ei

kasuta teiste abi, aitab ikka naabreid. Ent liiga keerulisena näib talle vormirõivastis; ta ei leia enne rahu, kui on saanud krae asetada kindlasse kohta — raamatute vahele. „Purjetab“ mereranda.

OSVALD K. Poiss, kes on kursis nii paljudele teistele „tundmatu maailma“ küsimusiga; on muide päris tore õppur ja huvitav kaaslane. Äkiline iseloom on talle sageli „ristiks“, kuna tütarlapsed nimetavad sellist avaldist kuidagi ebamugava sõnaga. Pinginaabriga sobib imehästi, sest on suutnud leida teises omadusi, milledele mõistab reageerida oludele vastavalt. Tulevikukavatsusist rääkides hiilib mööda otseseist vastuseist.

HILDA K. Tumedajuukseline. Ainuke, kes istub klassis tundide ajal korralikult. Ei ühine teiste naljatlustega igal ajal, misparast mõni peab teda „väikest viisi pugejaks“. Väljaspool tundi on aga kõigiti seltskonnainimene, kes oskab päale muu tantsupartneriistki lugu pidada. On romantilise voolu viimane võsuke. Hiljuti hakkas käima klaveritunnis, ja murdmaajooksus tahab püstitada maailmarekordi. Mõnikord ei tee vahet post- ja tempelmarkide vahel, kasutab esimesi vajaduse korral arvete tembeldamiseks. Oma mõnelegi seni vastuseta jäänud küsimusele loodab „Kommertsis“ selgust saada.

ARNOLD K. Tugeva kehaehitusega, mustaraamilisi prille kandev poiss. Tundub kinnise-iseloomulisena, kuigi muidu on üldiselt päris vastutulelik kaaslane. Kõndides kaldub tugevasti kõikumale ja ettepoole vajuma, moodustades, nagu keegi leiab, nii umbes 45° nurga. Kõneldes ei vaata teisele kunagi otse silmi; naeratab häbelikult, kui jutt teda puudutab, väljendab end lakooniliselt ja jämedal häälel. Õpib tõsise töömehena, püsiva innukusega, kuid vastama minnes millegipärast ei suuda end ladusalt väljendada. Vabadel tundidel,

Rahvuskultuurilise
ringi juhatus.

Istuvad: H. Viller (juhataja), prl.
M. Tedor (hoold.-õpet.), L. Rebane.
Seisavad: H. Sild, H. Prigal,
M. Kase.

kui õpetaja puudumisel lärm läheb juba suureks, vahib Arnold kurjal näol ümber ja käratab siis äkki: „Rahu! Ma tahan õppima hakata!“ — Kuigi on sündinud mitte rannakülas, vaid küllaltki kaugel sisemaal, tunneb ja leiab ta eneses ärkavat „vere kutset“, mis „vedavat merele.“ Nii siis, küllap esimeseks sammuks pärast lõpetamist on „astuda sisse“ merikooli.

JOHANNES K. — Juku. Väike ja korralik nagu enamikus kõik „meie mehed.“ Isearasuseks on see, et ta hommikuti ilmub kooli erarongiga. Arvatakse ka, et ta aitavad rongi tagant lükata; aga hilineb siiski. Kui on õige kiire, tuleb jalgsi. Kui aga kooli jõuab, ei paista ta suurest inimmassist välja. Ta võiks ju ka „särada“, kuid vaikne iseloom teeb ta vähenähtavaks. Meie keskel on ta armastatud klassikaaslane. Talvel suusatab.

ILMAR K. Heledajuukseline, ümmarik poiss — noorim meie klassi „rüütleist.“ Liitus meiega II klassis ja kodunes kiiresti; nähtavasti omab vastavat iseloomu. Suhtleb kõigiga, ilma eranditeta. Lepliku, n. ö. veljeliku käitumisega. On väga hää matemaatik, ja raamatupidamise „kordiusesõlmi“ suudab arutada ikka tema. Kui kogu klassil on midagi tegemata, siis tollel mehel on ta kindlasti tehtud, kuid mitte n. ö. pugemise mõttes, vaid austusest kohustuste vastu. Mõni kaasvõitlejaist leiab, et Ilmari taga istuda olevat „umbes sama mugav

kui Vanajumala seljataga.“ Tulevik seisvat tal „küsimusmärkide taga.“

SALME K. Tütarlaps, kes enim oli šataän, kuid päikesepaistelistel suvedel tõttu muutus blondiniks. Koolis omab inglise ja saksa keele haigust ega kannata tõele vihjavaid märkusi. Kirjades tarvitab ametlikku tooni. Armastab punast värvi, mängib keelpille, tantsib, loeb armastus- ja seiklusromaane. Tulevik selgub alles tegelikus elus.

KARL L. Pikk ja väga vaikne poiss, keda nagu ei märkagi, kes jääb nagu kellegi või millegi varju. Kunagi oli raamatupidamises üks esimesi, nüüd mõnuleb kogutud loorbereil ja pisi-tasa hakkab loovutama saavutatud positsiooni võistlejaile. Liikumiseski on tagasihoidlik, kõneluses tundub kohmetust, kuigi püüab seda varjata. On innukas kriminaalromaanide lugeja, sellepärast kaasvõitlejad tituleerivad teda detektiiviks. Tulevikust vaikib. Keegi lahke kaasvõitleja aga leiab, vist hinnates kõnesoleva kogu füüsilist ja vaimset olemust, et ta tulevikus sobiks kirurgi valgesse kitlisse lõikuselaua manu.

SIINA P. Brünetne tütarlaps, kes näib tervikulisena ainult siis, kui kannab kaelas suurt ruutulist salli, mida tarviduse korral kasutab ka taskurätikuna. Ajaviiteks armastab pinginaabriga tülitseda, kuid see ei muuda ta iseloomulikkude häädudamlikkust. Ehkki ei uisuta, on ta huvitatud uisuteest. Talvel neelab

põlevaid tikke, kevadel kaebab igavuse üle. Ei näe meeleldi klassivendi oma kodu läheduses.

LEONID P. Blond, õlakas, poiss. Armastab kanda golfpükse ja rinnas laskurmeisteri märki. Loeb romaane ja teenib lahke agarusega ning tähelepanelikkusega tütarlapsi. Koolis on ta korralikult käituv, kõigiti viisakuse piires püsiv, alati abivalmis ja nõuandlik kaaslane. Väljaspool kooli liigub loengusaales. Kkadangi tänaval kohates tingimata ei jäta tervitamata ja kas või lähema tänavanurgani saatmata. Noil põhjusil on ta teeninud kaasvõitlejate, eriti tütarlaste poolehoidu ja nii väikesel-viisil varunud siin teatava lemmiku kohagi.

Pääle lõputunnistuse taskupistmist kavatseb „astuda ellu.“

LAINÉ P. Leitakse: tal olevat pühaku lokid ja pruunes, õige tumedais silmis midagi peidetut. Kolme pika aasta jooksul on ta jäänud kiniseiseloormuliseks. Saab siiski, pääle igakordseid leppimisi, kõigiga hästi läbi, ja kurdab lihtsalt, et kevadel nagu mingi vägi vedavat teda liiga jõe lähedusse, mistõttu kuhjuvat saladusi masinkirja-tundide arvele. Kavatseb edasi õppida, kuna „tegelik elu“ veel „ei tõmbavat.“

PAUL S. Mõned pikemad ütlevad, et ta olevat kuldjuukseline. Väga võimalik . . . Kui talt küsida: kas sul sääl üleval õhk hõre ei ole, siis vastab, et olevat juba harjunud liikuma kõrgemates atmosfäärides. Vaatamata oma kasvule, ei ole ta sugugi uhke; saab iga õpilasega hästi läbi. Vähe tagasihoidlik, kuid abivalmis on ta alati, eriti siis, kui mõni vajab hädasti „mammonat“ vihiku või sule ostmiseks. Seega on ta vastand laekurile, kellelt enamsenti ei näe, kui selle kord oled „hoiule andnud.“ Klassitööde ajal vaatab üle teiste päade, et tööd kontrollida, mitte aga, et kellelki maha kirjutada. Kooli orkestris mängib kõige suuremat „torupilli“. Korvpallis on murdmatu. Et ta on

juba kord nii „omaette elutsev,“ siis ei räägi oma kavatsustest. Võibolla jätkab hariduse täiendamist.

ARNOLT S. „Hele“ välimuselt kui ka vaimult. „Väikepoiss“ Arno omab kiiresti taipavat, arusaajat pääd. Tänu tema andekusele, oskab igas olukorras leida väljapääsu, olgugi et mõnikord vastamisel tugevasti punastub. Eelmistes klassides oli juhtiv tegelane, nüüd peab humoristi-ametit. Ei ole ühtki tundi, kus ta ei räägiks midagi naljapakuvat.

Iga tema sõna on kui lõhkev naerugaasi pomm, mis ta näo jälle „lökkele“ lööb. Et läbi ja läbi iga asjaga „kursis olla,“ tantsib ja oma tõmmuverelisele väljavalitule kingib meelega midagi hästi lõhnavat. Ainus mees klassis kes omab fotoaparaati, millega teotseb koolis ja väljaspool kooli. Et ta matemaatikas on meister, siis arvestab ruttu välja, kuipalju saab kahju igalt ülesvõetud pildilt. Mängib kaasa kooli orkestris. Nii et mitmekülgne inimene, ei sellist „küünalt“ tohi vaka alla panna! Edasi „Kommerts“,

LINDA S. Sale, äärmiselt tagasihoidlik blond kaasvõitleja, kes vastutulelikkusest huvitatuile ja kindlasti ka oma sisimast tungist laulab imelikult-haaravaid viise, eelistades raskepäraseid, melanhoalseid. Rõivastub korralikkusega ning kannab piinlikult puhast vormikraed. Õpib hästi, kuid loomupärase tagasihoidlikkusega siingi, nagu kogu esinemises, ei tungi esiritta. Loeb huviga ja palju. Kui juhtutakse meeolelu õigele nupule vajutama, siis ta oskab ja tahab vaielda küllaltki üllatava teravmeelsusega. Tulevikukavatsusist vaikib või usaldab ainult mõnele nii õige lähedasele.

AKSEL S. Brünetne, teravmeelne poiss, kellel on mitmekesine harrastuste-valdkond ja teadmustesalv. Omab näitleja talenti ja katsetab ka kirjanduspõllul. Lööb

isetegevusele kui ka igasugusele seltsitegevusele innukusega kaasa. On tubli matemaatik ning lõbus kaaslane, kes suudab ja mõistab olla viisakalt ülemeelelik ja viisakalt tujuküllane.

Tunnis sageli sukeldub unistussisse, mille rajad kulgevad kaugeemale igapäevasusest, ümbritsevast, mistõttu õpetaja, olles selleks „lahkeks äratajaks,“ jääb oma küsimustega „hüüdjaks hääleks kõrves.“ „Kui kuhugi sisse saan, siis õpin ikka edasi küll!“ — niisugune on vastus küsimusele ta tuleviku kohta.

VELDA S. Isegi mitme mehe eest on sellel brünetsel tüdrukul rammu. Kõik poiste patud tüdrukute vastu nuheldakse kätte esimesest päevast, õigemini esimesest hetkest pääle. Ei ulata see karistamis-himu kaugeemale. Mis möödas, see ununud. Ja ega niisugused „õpetused“ tulegi pahast tahtest, see on ta ülemeeliku iseloomu teene. Ei suudaks vist keegi taltsutada toda vallatust. Isegi nurgas, kus ta küll kõige vähem viibib, ei ole „täiesti rahu.“ Oma haruldase nupukusega „võtab vahele“ keeleõpetaja, asetades viimasele keerulisi küsimusi matemaatika vallast. Ei „koonerda“ kunagi, kui tal on ülesanded tehtud. „Kõva“ matemaatikas. Laekurina kasseerib raha ainult siis, kui klassijuhataja nõuab aruannet. Peale muu on kontaktis rongide liikumisplaani ja raudteeseadusega. Uue tegevusvälja kavatses leida „Kommertsis.“

BENITA T. (Bennu-Bibi). Tubli kaasvõitleja. „Olude sunnil“ nõudis enese ümberpaigutamist esimesse pinki. Võitleb mõne ainega ja võidab. Õe kaudu on kontaktis Tartu suurema riideäri-ga. Haavub kiiresti, kuid mõne õpilasega on siiski päris südamesõber. Kui pärida edaspidiseid kavatsusi, siis arvab, et ei ole hää kui inimene ükski on.

AGNES T. Väikseim õppurabiturient kogu klassipere hul-gast. On tumedate juustega, julge ja elu-

rõõmus „sirtsuke“ — vilkad silmad on täis süütuid kavalusi ja vingerpussitamisi-deid. Olles tubli ja eeskujulik gaidide juht, seisab ta alati valmis, aidates ligimest, kuigi sa-geli kujuneb nii, et sellist õilsat eesmärki tõlgendatakse mõne kõr-gema isiku poolt teisiti ja idee kui niisugune saab millegi pärast just keelatud „etteütlemise“ kõrvalmõtte. Keegi klassikaaslane leiab: Agne-sesse olevat „istutatud neli aasta-aega“. Ongi vist nii: kui on Ag-nesel kevad, siis ta naerab ka sü-gisudusse — kui suvi, siis mõtiskleb kas või keset klassitööd küpsi otsu-seid tuleviku kohta. — kui sügis: haudub kortsus kulmel morne mõt-teid ja kui lõppeks sügav talv on vallutanud maa, siis tundub nagu heliseks ja samas tummalt kiirgaks tast „valgetvaikust“ ja peen-peente härmatislõngade kokkukõlavat nae-ru. Kergemaks õpiaineks nimetab matemaatikat ja samas suudab nende kuivade arvude rägastikust üllatava lihtsusega ning raskemate ülemi-nekuvõngeteta libiseda lüürikasse — poeb uuemaisse kirjandusväärtusisse; katsetab ise ka tagajärjekusega sule-töös — imesta ainult!

Kuna ta leksikonis puudub sõna „keelan,“ siis on ta armastatuim klassikaaslane. Enne klassitööd te-hekse „Mekka-reise“ ikka Agnese pingi juurde ja ega säält keegi „tu-medana“ lahku.

Kuna ta omab kõigist huvidest ja harrastusist sügava lugupidamise ja kindlasti ka anni joonistamises-maalimises, siis kavatses — olles teadlik, et kes ei lähe edasi, lähe-vad tagasi — kohe pääle lõpeta-mist ennast „sisse töötada“ kunsti-kooli.

HEDMAR T. Blond klassiveli. Uhines meiega alles tänavu. Ei ole huvitatud kinost, ennem juba sõi-dab sõbraga julgustnõudval mootor-rattal. Mängib jalgpalli, orkestris lööb trummi. Eks näe, mis edas-pidi saab.

LAIN E V. Blondiin. Kohuse-

truult täidab oma ülesandeid klassi kirjatoimetajana ja lööb kaasa kõigis „üldkasulikes“ ettevõtteis. Rõivastub hästi. Tunneb huvi maalikunsti vastu ja iga sel alal avastatud trikki hoiab kõvas saladuses. Teiseks huvialaks on plastika, millega hiilgab võimlemistundides. Talvel uisutab ja käib teatris. Suviti viibib Loode-Eestis. Kavatses õpinguid jätkata.

VAIKE V. Eestistas hiljuti nime, mis pärast jääb sageli päris külma-vereliselt istuma kui hüütakse, sest vaadake: ununes! Omab pehmeid juukselokke ja mahedat häälekõla nii tundeküllaste deklamatsioonide ettekandmisel kui ka „rüütliga“ kärkimisel. Haarab igast vallatusest n. ö. kahel käel kinni ning sageli viib pedagoogid otse meeleheitele: mis küll teha sellise rahutu vaimuga! Ja mida tehagi, kui temperament on kord juba sel-

line ja 5-hinded on mõjuvas ülekaalus. Õpetajate rahustamisel lubab hakata teatris etteütlejaks, siis ei minevat tas kaduma see kuldne and, mida siingi, kooliseinte vahel, mõistab kasutada nii oivaliselt, et esiteks: suudab veenda õpetajat, et küsitav teadis vägagi hästi küsitut ja teiseks, sugereeris sellele, kellele ette ütles, julge mõtte: küllap ma ise oskasin ka. Ja see on tõesti juba midagi!

Väljaspool kooli liigub see jumalavallatu päikeselaps kino reklaamkastide man. Muide, keegi räägib: vihmavari on tarvis ikka ühes võtta või vähemalt paari-kolme meetri pikkune-laiune taskurätt, kui minna Vaikega vaatama filmi, mille kanglane sureb või kaob kuhugi. Väiksemate ja vähemate atribuutidega olevat ta kõrval istumine tervisele hädaohtlik. Tulevikus kavatses edasi õppida.

NOOREMATE LOOMING

Rõõm kevadest.

Kevad on jälle saabunud oma vanamoelisel viisil.

Kõigepäält tuli lõoke, siis kuldnookk, ja nüüd peavad õpilased kirjutama kirjandeid teemadel: „Kevadised veed“ või „Kuldnokaisa kevadmured“ või „Kuidas Antsuke käis metsas sinililli korjamas“.

See kõik on kaunis igav ja väikesed koolijütsid mõtlevad, et palju lõbusam oleks ise metsas rännelda.

Nii siis õitsevad sinililled — turunaiste suureks rõõmuks (sest on ju sinililled nende kevadiseks tuluallikaks) — ja ka harilik inimene on õnnelik, ostes kimbu noid kergesti-pudenevaid kevadekuulutajaid ja asetades nad seni tühjalt seisnud vaasi.

Lühidalt: kevad on murdnud sisse täie rinnaga.

Emajõel õõtsuvad purjekad ja paadisadamate omanikel on teenistushooaeg. Inimestel, eriti koolinoortel, on kevadel kauniks kombeks igal õhtul paadi või süstaga vähemalt Ujulani sulistada. Kes tahab aga nooblim olla, see üürib ühes teiste samahuvilistega tunniks-paariks purjeka. Loovib, seab purje ja tunneb rõõmu Emajõest, elust, kevadest, noorusest.

See on osa õppuri kevadest. Suurem osa möödub raamatute keskel, sest eksamid kollitavad — peab toas istuma! Ja kui ei istu — siis — siis võib kevadine atestaat väga halvaks osutuda, nii et isu kaob seda perekonna-konstiiliumile näidata... Rõõm kevadest, rõõm tööst, rõõm saabuvast vabadusest.

Filo.

LEMMIK.

Ühel kevadisel hommikul leidis Leeni aiast vigase linnupoja. Leeni pidi peaaegu talle päale astuma, arvates, et see on mõni puutükk. Linnupoeg lamas aia ääres ja liigutas ainult ühte tiiba. Teine tiib oli nähtavasti haige, sest see seisis jõuetult longus. Leeni võttis väikese sooja keha pihku ja vaatles teda lähedalt. „Küllap on see pisike pääsupoeg, kes võib-olla esimestel lennuharjutustel viga saanud,“ mõtles Leeni. Siis otsustas ta lindu kuhugi varjulisse kohta viia. Aga kuhu? Leenile meenus viimaks aianurk, kus kõrge rohi kasvas. Sinna, kõrge rohu ja sihvakate kuldnapuliste võilillede keskele seadis ta õrnalt oma hoolealuse, ja lippas ise ruttu tuppa.

Kogu ennelõuna oli Leeni rahutu, sest ta mõtted viibisid pääsupoja juures. Ta kartis, et võib-ollakarjapoiss või Krants leiavad linnu, ja ta hirm aina tõusis. Pärastlõunat sai Leeni vabaks ja võis minnalinnu juurde. Enne aga võttis ta isa tühja tubakakarbi, pani sinna villu ja jooksis aeda. Säält lamaski, see väike pääsuke. Ta eiliigutanudki, kui Leeni tuli. Leeni arvas, et ta juba surnud on ja puudutas tasa-tasa näpuga ta tiiba. Kuid ta polnud veel surnud, vaid vaatas isegi Leenit oma sametsilmadega. Leeni aetas ta õrnalt karpi ja pani talle ussikesi ette, mida ta lehtedelt korjas.

Nii möödus nädal. Iga päev külastas Leeni oma lemmikut. Sageli lippas ta päevas mitu korda

linnukese juurde, kartes, et Krants või kass leiavad ta asupaiga. Kuid seni polnud seda õnneks keegi leidnud. Leeni ei rääkinud kellelegi oma saladusest. Ei, keegi ei pidanud seda teadma, see oli ainult tema saladus. Ja nii käis Leeni teda järjekindlalt vaatamas. Ent ühel päeval pani ta tähele, et lind tema toodud ussid puutumata jättis ja lamas liikumatult-suletud silmadega. Ainult mõni kord käis tuksatus ta tiibadest läbi, see ainult näitas, et ta veel elas. Ühel õhtul ei liigutanud linnuke enam, vaid lamas kangelt villadel, silmad tardunud ja pärani. Leeni võttis ta pihku ja tundis, et väike keha oli külm. Ta pani linnu tagasi karpi ja jäi teda vaikides vaatlema. Ja Leeni tundis valusat pistet südames, nagu oleks ta kaotanud midagi väga, väga armast. **Ivi.**

“KUNSTNIK”.
E. KERA

Humanitaarringi tegevusest.

Tärgasi vaadates Humanitaarringi tegevusele, peab märkima, et ring on töötanud keskmiste tagajärgedega. Kuigi üksikute sektiioonide töökavad töötati välja õppeaasta alul juhatuse poolt — on palju sellest kavast jäänud täitmata. Kõige aktiivsemalt on töötanud kirjandussektiioon ja kirjandustöörühm, kuna usulis-eetilissektiiooni enesest üldse elumärki pole andnud.

Kirjandussektiioon korraldas: vaidluskoosoleku teemal: „Missugust võõrkeelt sooviksid õpil. näha esimese võõrkeelena (vene, inglise, saksa k.)“, kõnevõistluse, õpikäigu ülikooli raamatukogusse, slaavi õhtu.

Kirjandustöörühm korraldas järgmisi referaate: J. Linnankoski teosest „Laul tulipunasest lillest“ — refereeris õpil. V. Aab (kb. III kl.); H. Ranna „Keha ja vaim“ — refereeris õpil. A. Salumäe (kb. k. III kl.); H. Ranna „Riidalu“ — refereeris õpil. E. Allas (kg. IV kl.); „Linnulennulisi märkmeid Rootsi“ — refer. prl. M. Kees.

Matem.-loodusloo sekts. korraldas referaadi poeglaste tervishoiust. Refereeris dr. Arrak.

Vaidlus-koosolek.

Humanitaarringi kirjandussektiioon korraldas 17. märtsil s. a. vaidluskoosoleku teemal:

Millist keelt (saksa, inglise, vene) pooldada õpilase seisukohalt esimese võõrkeelena?

Vaidlust algatasid E. Perman (gümn. IV kl.), A. Metsmaa (gümn. V kl.) ja K. Ainomäe (gümn. V kl.).

Sõnavõttud mainitud küsimuse üle kujunesid eriti rohkeks ja huvitavaks. Pärast 2½-tunnist arutlemist korraldati koosolijate vahel hääletus. Osavõtjad soovisid näha esimese võõrkeelena vene, teisena inglise ja kolmandana — saksa keelt.

Koosolekust võttis osa 38 asjastuhvitatut.

Kõnevõistlus.

10. aprillil s. a. toimus humanitaarringi kirjandussektiiooni korraldusel kõnevõistlus teemadel:

1. Eesti majanduselu tänapäev.
2. Kool ja tegelik elu.
3. Kas ja milleks vajame karistust ühiskondlikus elus?
4. Sport kui vaimu tugevdaja.

Hindamisžüriisse kuulusid: hr. dir. V. Tubin, hr. K. Ader, hr. Ed. Ahas, pr. L. Vihalem ja õpil. A. Luik.

Žürii otsustas välja anda ainult II auhinna kr. 3. — õpil. Karl Ainomäe'le.

T.K.G. T.L.K. ja T.K.K. Muusikaring 1936/37. õ. a.

Käesoleval õppeaastal on muusikaring meie õpilaskonnas töötavate ringide hulgast olnud üks aktiivsemaid. Suuremaks ürituseks kujunes muusikaringil iseseisev pidu, mis peeti 24. okt. Peol esines lauludega muusikaringi koor, ja õpilasi mitmesuguste muusikaliste ettekannetega. Koor on pidevalt ja aktiivselt teotunud sügisest õppetöö algusest päälle kogu tegevusaasta jooksul. Muusikaringi koor esines õ.-a. kestel ettekannetega muusikaringi peol, õpilaskonna aastapäeval, Läti ja Soome vabar. aktustel, jõulupuul II siseh. haiglas, koolis korraldatavatel jõulupuudel, õppurmalevkonna aastapäeva aktusel, EV aastapäeva aktusel koolis, siis avalikul aktusel I algkooli ruumes ja meie koolide aastapäeval ettekantavas näidendis.

Muusikaringi juures töötav dramaatiline sektsioon dekoreeris muusikaringi peoks saali ja muretses sektsiooni liikmeile odavahinnalisi pääsmeid teatrietendustele „Vanemuises“ möödunud hooajal.

Rahvuskultuuriline ring

on käesoleval õppeaastal oma tegevuses küllaldast aktiivsust üles näidanud.

Iseäranis on suurt huvi tuntud hõimuaate süvendamise vastu nii ringi kui ka kogu kooli õpilaspere hulgas. Ring on korraldanud aktusi, organiseerinud kirjavahetust soome õpilastega.

Agar ringi suurimaks teeneks on olnud soome keele kursuste korraldamine.

Rahvustunde arendamiseks on ring korraldanud aktusi ja ka vaidlus-koosoleku — aktiooni nimede eestistamise kohta, mis on olnud ringide vaidluskoosolekutest huvitavamaid.

Juhatusel jääb vaid soovida, et mainitud ring ka järgnevatel õppeaastatel oleks meie rahvustunde arengus kui ka hõimuaate süvendamiseks tegu- võimas.

H. Viller.

T.K.G., T.L.K. ja T.K.K. õpilaskonna kooperatiiv.

Aktiva.	Bilanss 31. detsembriks 1936.	Passiva.	
1. Kassa	68.67	1. Osakapital	32.—
2. Jooksev arve	126.40	2. Tagavarakapital	758.69
3. Õpilask. L.-H. kassa	20.—	3. Puhaskasu	131.68
4. Laenud	504.—		
5. Kaubad	195.88		
6. Laenutatavad raam.	1.27		
7. Vallasvara	5.45		
	922.37		922.37
	922.37		922.37

Kulud.	Edubilanss 31. detsembriks 1936.	Tulud.	
1. Gratifikatsioon	20.—	1. Kaubad	173.44
2. Annetus kooperatiivitegel.	3.40	2. Intressid	9.19
3. Klišee	3.12	3. Laenutatavad raamatud	3.45
4. Pruugit. raam. hinnaaland.	24.52		
5. Laenutatavate raam. amort.	1.98		
6. Vallasvara amort.	1.38		
7. Puhaskasu	131.68		
	186.08		186.08
	186.08		186.08

Nagu ülaltoodud aruannetest nähtub, on meie kooperatiivi puhaskasu möödunud aruandeaastal kr. 131.68 (eelmisel aastal oli kr. 99.18). Kooperatiivi tegevus on möödunud aruandeaastal sammunud tõusuteed, sest kauba läbimüük ja selle müügist saadud kasu kr. 173.44 (eelm. a. kr. 131.60) on suurim kooperatiivi tegevusaja jooksul.

Eeltoodut arvestades võime lõppenud tegevusaastat lugeda hästi korraldajaks. Jääb vaid soovida, et kooperatiivi tegevus ka tulevikus edasi areneks samas suunas, ja et see veelgi suuremal määral võiks abiks olla õpilastele koolitarvete muretsemisel.

Kooperatiivi juhatus tänab kõiki õpilasi, kes oma ostudega on kaasa aidanud kooperatiivi tegevuse edukaks arenemiseks ja loodab, et õpilased ka edaspidi kõik oma koolitarbed ostavad oma ärist. Sellega kindlustavad nad enesele korraliku ja odava kauba saamise võimalused.

Kooperatiiv töötas koosseisus: hooldaja-õpetaja hr. A. Kaljot, ärijuht L. Saar, raamatupidaja T. Stroom, müüjad L. Rebane ja E. Poolakese ja kassaraamatupidaja A. Seitam.

Ülest tegelaskonnast on valitud müüjad J. Parts ja H. Vosmi. Neile edu ja hääd kordaminekut oma kohuste täitmisel!

Lembit Saar.

Käekirja võistlus.

Kunsti-reklaamiringi korraldusel peeti meie koolide traditsiooniline õpilaste käekirja võistlus s. a. 8. aprillil 6-nda tunni ajal.

Võistlustele saatsid kõik klassid omal valikul 2 parima käekirjaga esindajat, neist üks poiss-ja teine tütarlaps.

Võistluse tehniliseks korraldajaks olid: kunsti-

ja reklaamiringi hooldaja — õpetaja Ed. Ahas, Õpilaskonna vanem K. Ainomäe ja kunsti- ja rekl. ringi juhatuse liige R. Tralla. Züriisse kuulusid veel hr. dir. V. Tubin ja hr. K. Väarsi.

Tingimustena seati järgmised nõuded. Kirjutamise ajaks on 20 min. Kirjutuspaberiks antakse ühtlane vihiku kaustas tempeliga varustatud jooneta leht. Sule valik on võistlejale vaba.

Kirjutamise tekst valitakse ühine, nii et sääl

leiduks numbroid ja võrkeelseid sõnu. Vastavad „Iloli“ numbrid jagatakse võistlejaile eellugemiseks 3 min. enne võistluse algust. Auhindamist toimetatakse 5-numbrielse süsteemiga, arvestades 1) kirjutuse täpsust, 2) kirja kiirust, 3) puhtust, 4) kirja paigutust ja 5) ilu (stiilsus, kalligraafsus jne.).

Auhindadeks määratakse: I auhind — kooli kalligrafisti tiitel ja kr. 2 rahas. II — kr. 1 ja

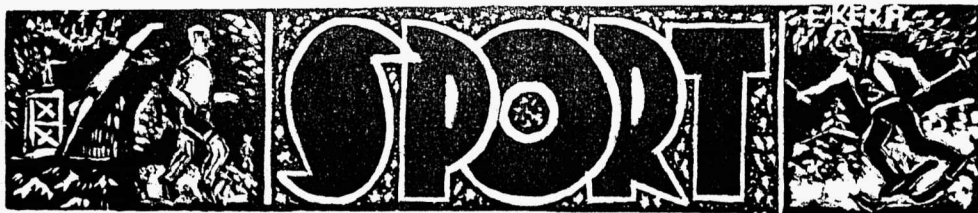
III — komplekt Ed. Ahase „Käekirjakool“ I—VI. Võistlusele ei ilmunud Kaub. kooli II kl., I kl., Kaupmeeste-kooli I kl. ja T. Linnakeskkooli I kl. esindajad, andes seega loobumisvõidu osavõtjatele. Osavõtjate tabelist ja hindamise kokkuvõttest nähtub, et individuaalselt ja klasside kaupa on tulemused kõigiti õnnestunud ja kirja tase võrdlemisi kõrge.

Osavõtjate nimekiri ja võistluste tulemused.

	Võistleja nimi	Kool, klass	punkte üldse	täpsus	kiirus	puhtus	paigutus	ilu	Kokku punkte klassile
1.	T. Stroom . . .	V kg.	21	5	4	3	5	4	(37
2.	A. Luik	V kg.	16	5	3	4	2	2	
3.	E. Tubin	IV kg.	22	5	4	5	4	4	(40
4.	V. Viirmäe . . .	IV kg.	18	3	3	4	4	4	
5.	H. Kalmre	V kk.	22	5	3	4	5	5	(42
6.	H. Volmer	V kk.	20	3	4	4	5	4	
7.	L. Pehk	IV kk.	20	4	3	4	5	4	(36
8.	E. Mikkell	IV kk.	16	5	2	2	4	3	
9.	M. Kase	III kk.	20	5	4	4	3	4	(38
10.	A. Sudist	III kk.	18	5	2	4	3	4	
11.	M. Joonas	II kk.	19	2	3	4	5	5	19
12.	S. Peebu	III kb.	22	4	4	4	5	5	(41
13.	J. Kukkk	III kb.	19	5	4	4	3	3	

Seega on võrdse arvu punkte saavutanud E. Tubin. IV g. — 22 p., H. Kalmre V kk. — 22 p. ja S. Peebu III kb. 22 p. Arvesse võttes nende käekirja suhteliselt kõrget kalligraafilist taset ja asjaolu, et igauks neist on eri koolist, tunnista-

tatakse I auhinna vääriliseks kõik kolm. Seega saavad E. Tubin, H. Kalmre ja S. Peebu kooli kalligrafisti tiitli ja I ja II auh. Summa jagatakse nende vahel võrdsetes osades — à kr. 1. III auhinna saab T. Stroom V g.

Spordiringist.

Käesoleva õppeaasta kestel on ringidest kõige intensiivsemalt teotsenud spordiring. Juhatas on püüdnud anda spordiharrastajale suuremaid võimalusi sportimiseks, võtnud oma päale majanduslikud kulud võimla üürimisel ja korraldanud võistlusi käsipallis ja kergejõustikus.

Sügisel varakult korraldas spordiring kergejõustiku-võistlused gümn.-õpilastele, mille tasavärgises võistluses võitis gümn. IV kl. Talve tulekul korraldati klassidevaheline vätkturniir korv- ja võrkpallis, millega algas ka meie kooli käsipalli-hooaeg.

Meie koolide spordiring võttis osa ka gümn. naasiumide ja keskkoolide vahelisest võrk- ja korv-

palli-võistlustest, kus saavutas keskpäraseid tagajärgi.

Paralleelselt nende võistlustega peeti klassidevahelised tsüklimängud kaheminuse süsteemis võrk- ja korvpallis. Võistlused olid eriti pinevad ja nende vastu tunti kogu koolis suurt huvi.

Märtsi-kuu keskpaiku algasid ringi korraldusel sisekergejõustiku-võistlused, mis kestavad veel praegugi. Võistlustest osavõtt on võrdlemisi suur, mille tõttu on mitmel alal tagajärjed paremad eelmiste aastate tagajärgedest. Võistlustega loodetakse lõpule jõuda maikuu alul. Suuremaks sündmuseks osutub kevadel korraldatav klassidevaheline kergejõustiku-võistlus, mis annab kõigile õpilasile võimalusi võimeid näidata oma erialal.

Sise-kergejõustiku võistlused.

Spordiringi poolt korraldati käesoleval semestril sise-kergejõustiku võistlused. Tehnilised tagajärjed kujunesid järgmisteks:

A-klassis.**Kõrgushüpe hooga.**

1. Kivivare (gümn. IV kl.) 1.55 m
2. Metsmaa („ V „) 1.55 m
3. Roolend (keskk. V „) 1.50 m
4. ja 5. Jerkovits ja Värk (gümn. IV „) 1.45 m
6. Zirnask („ IV „) 1.40 m

Kõrgushüpe hoota.

1. Kivivare 1.15 m
2. Sprenk (gümn. V. kl.) 1.15 m
3. Metsmaa 1.15 m
4. ja 5. Värk ja Jerkovits 1.15 m
6. Roolend 1.15 m

Kaugushüpe hooga.

1. Roolend 5.21 m
2. Kivivare 5.16 m
3. Värk 4.91 m
4. Saar (gümn. V kl.) 4.73 m
5. Ainla („ IV „) 4.48 m
6. Jerkovits 4.46 m

Kaugushüpe hoota.

1. Luik (gümn. V kl.) 2.84 m
2. Metsmaa 2.71 m
3. Sprenk 2.70 m
4. Kivivare 2.62 m
5. Värk 2.58 m
6. Roolend 2.47 m

Kolmikhüpe hoota.

1. Kivivare 8.30 m
2. Sprenk 8.23 m
3. Metsmaa 8.12 m
4. Luik 7.98 m
5. Roolend 7.97 m
6. Jerkovits 7.40 m

Kolmikhüpe hooga.

1. Kivivare 11.84 m
2. Roolend 11.59 m
3. Sprenk 11.03 m
4. Metsmaa 10.99 m
5. Ainla 10.37 m
6. Saar 10.24 m

Kartulijooks.

1. Kivivare 28.8 sek.
2. Saar 30.1 sek.
3. Roolend 30.4 sek.
4. Zirnask 30.8 sek.
5. Metsmaa 31.0 sek.
6. Uiibo (kesk. V kl.) 31.0 sek.

B-klassis.**Kõrgushüpe hooga.**

1. Hold (keskk. II kl.) 1.45 m
2. Annus („ V „) 1.40 m
3. Teemant „ V „) 1.40 m
4. Kaaver (kaub. I „) 1.40 m
5. Nurk (keskk. III „) 1.40 m
6. Kaal („ V „) 1.40 m

Kõrgushüpe hoota

1. Hold 1.15 m
2. Nurk 1.15 m
3. Teemant 1.10 m
4. Kaaver 1.10 m
5. ja 6. Annus ja Pärtelpoeg (keskk. V kl.) 1.05 m

Kaugushüpe hooga.

1. Hold 4.82 m
2. Nurk 4.82 m
3. Annus 4.74 m
4. Raasen (keskk. V kl.) 4.68 m
5. Aljak (keskk. IV kl.) 4.65 m
6. Teemant 4.55 m

Kaugushüpe hoota.

1. Kaaver 2.65 m
2. Nurk 2.63 m
3. Annus 2.56 m
4. Teemant 2.51 m
5. Raasen 2.50 m
6. Hold 2.49 m

Kolmikhüpe hooga.

1. Nurk 11.36 m
2. Annus 11.08 m
3. Teemant 10.93 m
4. Aljak 10.84 m
5. Raasen 10.46 m
6. Kaal 9.58 m

Kolmikhüpe hoota.

1. Nurk 8.18 m
2. Kaaver 7.95 m
3. Raasen 7.85 m
4. Annus 7.69 m
5. Aljak 7.60 m
6. Hold 7.49 m

Kartulijooks.

1. Annus 29.8 sek.
2. Kaaver 30.0 sek.
3. Kaal 30.0 sek.
4. Raasen 30.4 sek.
5. Träss 30.6 sek.
6. Teemant 30.8 sek.

4 × saalip. teatejooks.

1. Gümn. V kl.: Luik, Saar, Metsmaa, Ainomäe 12.0 sek.
2. Gümn, IV kl.: Kivivare, Zirnask, Viller, Värk 12.1 sek.
3. Keskk. III kl. 13.5
4. Keskk. V kl.

Kui vaadelda tagajärgi, siis võib võistlusi hästi kordaläinuks lugeda. A-klassis olid eriti tüsedaiks aladeks hoota kolmikhüpe, hoota kaugushüpe ja hooga kaugushüpe. B-klassis näidati paremaid saavutusi hoota kolmikhüppes ja hoota kaugushüppes. Klassidest saavutas suurima arvu punkte keskk. V klass — 96, 2. gümn. IV kl. — 80 p. ja 3. gümn. V klass — 75 punkti.

Individuaalselt tuli A-klassis esimeseks Kivivare 43 punktiga, teiseks Roolend 24 punktiga ning B-klassis esimeseks Nurk 31 punktiga ja teiseks Annus 29,5 punktiga.

Meie parimad laskurid.

Kuigi laskering tänavu laskevõitlust eraldi ei korraldanud, selgitati siiski meie koolide parimad laskurid. See sündis nn. „võistlusharjutuste“ abil, mille moodustasid harilikud laskeharjutused à 9 lasku kolmest eri asendist + 3 proovilasku. Iga laskuri harjutustulemuste summa jagatakse üldisele normaalsele harjutuste arvele, vaatamata sellele, kas laskur on kõiki harjutusi kaasa teinud või mitte. Auhindamisel jagatakse osavõtnud kahte gruppi: vanemasse — gümn., nooremisse — keskk. Võistlusharjutuste tulemused on järgmised:

A. vanem grupp:

1. V. Sirel — IV gümn. — keskm. silm 5,6
2. L Saar — V „ —
3. R. Sprenk V „ —

B. noorem grupp:

1. J. Pärtelpoeg — V keskk. — keskm. silm 6,1
2. A. Annus — V „ —
3. R. Kaal — V „ —

Parim laskur — Felix Pärtelpoeg — V keskk. Esikohtadele tulnud said ka auhindu.

Malering.

Maleringi tänavaaastane tegevuskava on täidetud, välja arvatud referaat, mis jäi pidamata vastava isiku mitteleidmise tõttu.

On peetud turniire auhindadele, harjutustunde, kursus algajale, simultaan jne., pääle selle on veel klasside omal algatusel peetud klassidevahelisi võistlusi.

Üldiselt võib mainida, et käesoleval aastal on maleringi tegevus kandnud hääd vilja. Palju noori on hakanud tõsist huvi tundma male vastu. Kas on see tingitud meie kodumaa üldisest tõusvast maletasemest või mõnel teisel põhjusel, kuid praegu on male muutumas meie kooli populaarsemaks mänguks.

Ja noortest on juba mõned arenenud niivõrd, et tuleval aastal saab tõsiseks küsimuseks: kas suudavad meie kooli nüüdsed paremad oma seniseid seisukohti kaitsta. Eriti huvitavat pakkus selles küsimuses keskk. IV kl. ja gümn. IV kl. vaheline võistlus.

Julgelt võib ütelda: kui male areneb edasi säärases tempos, siis seisame varsti tasemel, kus peamegi seisma, juba oma rahvuse au kaitseks, sest vähe on neid rahvaid, kellest on võrsunud suurmeistrid.

Ülesande nr. 1. lahendus.

Seis: valged — Kb7, Vb1, O: a7, d3, Rc5
E: b2, c7, d7; mustad: Kb4, Eh2.

Valge algab ja võidab. Matt kolme käiguga.

1. Vb1 — h1 Kb4 — a5 2. Vh1 — a1 + Ka5 — b4 3. Val — a4 + ja matt. Või 2. d7 — d8R Ka5 — b4 3. Rd8 — c6+ ja matt. (E. Mikkel).

Ülesande nr. 2. lahendus.

- 1) Ld2 — c3 1) d4 — C3:
- 2) Rf4 — g6 matt
- b) 1) 1) Ke5 — f4: siis
- 2) Od8 — c7 matt
- c) 1) 1) Ke5 — d6, siis
- 2) Lc3 — c5 matt,

Ristsõnade nr. 1 lahendus.

Põiki: 1. Kasakad. 6. Gastle. 9. Amati. 10. Ale. 12. Uinu. 13. Surm. 14. Taanduma. 16. Tui. 17. Ratsu. 18. Ne. 19. Ea. 20. Aerutama. 22. Mta. 23. Istuma. 24. Ideaal.

Alla: 1. Kastan. 2. Amuur. 3. Sari. 4. Atm. 5. Daatum. 6. Genua. 7. Suunad. 8. Time. 11. Lasta. 14. Taru. 15. Kaal. 17. Ret. 19. Eta. 20. As. 21. Mi. 22. Ma.

Vastutav päätoimetaja: L. Vihalem. Kirjanduslik nõuandja: M. Teder. Kunstiline nõuandja: Eduard Ahas. Majandusjuht: Eduard Moss. Talituse juht: K. Väarsi. Tegevtoimetaja: August Metsmaa. Toimetus: K. Kripson (sekretär), V. Aab, A. Peerandi, H. Sepp, A. Kuusma, A. Tennen, A. Salumäe. Talitus: L. Saar, E. Panksep, R. Tralla.

MEISTERFOTOGRAAF
JAAN EHAPALU

TARTUS, ALEKSANDRI TÄN. 10, TELEFON 9-77

MOODSAIM KUNSTVALGUSTUS-
ATELJEE! PÄEVAVALGUS-ATEL-
JEEŠ GRUPID KUNI 60 INIMESENI!
K V A L I T E E T T Ö Ö!

**Sporditarbeid eelolevaks spordihooajaks
soovitab suurimas valikus**

Julius Kivastik

Tartus, Rüütli tän. 8.

Tel. 6-02.

R. JAKOBSONI

MÜTSI- JA KARUSNAHAKAUPlus

Tartus, Uueturu tän. 8.

Mitmekesine valik maitsekaid välismaa kaabusid ja igasuguseid teisi mütsi. Rikkalikus valikus igasuguseid karusnahku. Tellimisi täidetakse oma töökojas organisatsioonide, koolide, ning teiste mütside ja karusnahatööde pääle.

Töö kiire ja korralik!

Hinnad mõõdukad!

HIND 40 SENTI

